

**REGIA NAȚIONALĂ A PĂDURILOR – ROMSILVA
INSTITUTUL DE CERCETĂRI ȘI AMENAJĂRI SILVICE**

STATIUNEA DE CERCETARE DEZVOLTARE ȘI EXPERIMENTARE PRODUCȚIE CÎMPULUNG MOLDOVENESC

SECȚIA DE CERCETARE - DEZVOLTARE ȘI EXPERIMENTARE PRODUCȚIE ROMAN,

Roman, Bulevardul Republicii, nr.34, cod 611010, județul Neamț

Telefon: 0233742595; Fax: 0233742595

Cont:RO32RZBR00000060001705659

Cont fiscal:RO2607964,J40/450/1991 email:icas.roman@yahoo.com

MEMORIU

DE PREZENTARE A

AMENAJAMENTULUI

OCOLUL SILVIC HORIA

DIRECȚIA SILVICĂ NEAMȚ

2014

**REGIA NAȚIONALĂ A PĂDURILOR – ROMSILVA
INSTITUTUL DE CERCETĂRI ȘI AMENAJĂRI SILVICE**

STATIUNEA DE CERCETARE DEZVOLTARE ȘI EXPERIMENTARE PRODUCȚIE CÎMPULUNG MOLDOVENESC

SECȚIA DE CERCETARE - DEZVOLTARE ȘI EXPERIMENTARE PRODUCȚIE ROMAN,

Roman, Bulevardul Republicii, nr.34, cod 611010, județul Neamț

Telefon: 0233742595; Fax: 0233742595

Cont:RO32RZBR00000060001705659

Cont fiscal:RO2607964;J40/450/1991 email:icas.roman@yahoo.com

MEMORIU DE PREZENTARE A AMENAJAMENTULUI OCOLULUI SILVIC HORIA

DIRECȚIA SILVICĂ NEAMȚ

pentru etapa de încadrare a efectelor potențiale
asupra ariilor naturale protejate de interes comunitar

ȘEF STAȚIUNE

Ing. Zanocea Petru

ȘEF PROIECT

Ing. Pavel Ioan

CUPRINS

0. Introducere	4
1. Date generale	5
1.1. Denumire proiect	5
1.2. Titularul activității	5
2. Descrierea succintă a amenajamentului și amplasarea teritoriului studiat în raport cu aria naturală protejată de interes comunitar	6
2.1. Amenajamentul – principii generale	6
2.2. Amplasarea teritoriului studiat în raport cu ariile naturale protejate	7
2.3. Obiectivele social – economice	9
2.4. Constituirea subunităților de gospodărire și bazele de amenajare	10
2.5. Structura amenajamentelor	11
2.6. Lucrările prevăzute de amenajament	12
3. Arii naturale protejate care fac parte din suprafața fondului forestier	17
4. Prezența și efectivele / suprafețele acoperite de specii și habitate de interes comunitar în zona studiată de amenajament	17
4.1. Situl de Importanță Comunitară ROSCI0152 – Pădurea Floreanu – Frumușica – Ciurea	17
4.2. Situl de Importanță Comunitară ROSPA0072 – Lunca Siretului Mijlociu	21
5. Legătura dintre amenajamentul silvic al OS Horia și managementul conservării ariilor naturale protejate de interes comunitar	28
6. Estimarea impactului potențial al amenajamentului O.S. Horia asupra speciilor și habitatelor din ariile naturale protejate de interes comunitar	29
7. Surse de poluanți	38
8. Prevederi pentru monitorizarea mediului	39
9. Lucrări necesare organizării de șantier	39
10. Anexe	40
10.1 Fișe standart	
10.2 Hărți O.S. Horia- suprapunere situri Natura 2000	

0. INTRODUCERE

Conservarea, protecția și îmbunătățirea calității mediului, inclusiv conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică, sunt obiective comunitare esențiale și de interes general. Întrucât s-a constatat că pe teritoriul european al statelor membre, habitatele naturale se află, în multe cazuri, într-un proces de deteriorare și din ce în ce mai multe specii sălbatice sunt periclitare și pentru că habitatele și speciile amenințate fac parte din patrimoniul natural al Comunității, iar pericolele care le amenință sunt adesea de natură transfrontalieră, a fost necesar să se adoptate reglementări comunitare de conservare a acestora.

Directiva Consiliului Europei 92/43/EEC, din 21.05.1992, referitoare la conservarea habitatelor naturale și a florei și faunei sălbatice („Directiva Habitate”) are ca scop principal tocmai promovarea menținerii biodiversității la nivel european, dar cu luarea în considerare și a condițiilor economice, sociale, culturale și a aspectelor regionale și locale, contribuind astfel la atingerea obiectivului mai general al dezvoltării durabile; întrucât respectiva menținere a biodiversității presupune uneori perpetuarea sau chiar încurajarea activităților umane. În mod similar, Directiva Consiliului Europei 79/409/EEC („Directiva Păsări”), din 2.04.1979, se referă la speciile de păsări sălbatice și la habitatele acestora.

Prin aceste directive, anumite tipuri de habitate naturale și anumite specii amenințate au fost desemnate ca priorități, urmărindu-se ca măsurile de conservare a lor să poată fi puse în aplicare cât mai repede. Pentru a menține sau a readuce habitatele naturale sau speciile sălbatice de importanță comunitară la un stadiu corespunzător de conservare, s-a considerat necesar să se desemneze arii speciale de conservare (potrivit “Directivei Habitate”) și arii de protecție specială avifaunistică (potrivit “Directivei Păsări”), astfel încât să se creeze o rețea ecologică europeană coerentă, conform unui program bine stabilit.

Rețeaua ecologică „Natura 2000” reunește siturile care adăpostesc tipuri de habitate naturale enumerate în anexa I și habitatele speciilor enumerate în anexa II din “Directiva Habitate”, precum și siturile care includ habitatele speciilor de păsări enumerate în anexa I din “Directiva Păsări” și, în cazul speciilor migratoare, zone de înmulțire, de schimbare a penelor, de iernare și puncte de popas de-a lungul rutelor lor de migrare.

1. DATE GENERALE

1.1 Denumire proiect

Amenajamentele Ocolului silvic Horia, din cadrul Direcției Silvice Neamț

Amenajamentele au intrat în vigoare la 01.01.2008 și au o perioadă de aplicabilitate de 10 ani (2008 – 2017)

1.2 Titularul activității

Denumirea titularului : ***O.S. Horia, Direcția Silvică Neamț***

Proiectant : ***Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice – Stațiunea Roman***

Adresa titularului : Localitatea ***ROMAN***, Str. Costache Negri, Nr. 17, județul ***Neamț***

Amplasament (raza de activitate) : Fondul forestier proprietate publică a Statului administrat de ocol care se află pe raza localităților: Orașul Roman, comunele: Bîra, Doljești, Poienari, Sagna, Stănița, din județul Neamț .

Forma de proprietate : ***de Stat***

Telefon: ***0233/744920, 0233/744921***

Fax : ***0233/744951***

Email : ***horia@silvant.ro; office@silvant.ro***

Persoană de contact : ***ing. Mardare Gabriel*** – șef ocol

2. Descrierea succintă a amenajamentului și amplasarea teritoriului studiat în raport cu aria naturală protejată de interes comunitar

2.1. Amenajamentul – principii generale

Conform legislației în vigoare (**Legii nr.46/2008 - Codul Silvic al României**), modul de gospodărire a fondului forestier național, indiferent de natura proprietății pădurilor și terenurilor ce îl compun se reglementează prin amenajamente silvice.

Amenajamentul silvic reprezintă documentul de bază în gestionarea și gospodărirea pădurilor, cu conținut tehnico-organizatoric și economic, **fundamentat ecologic**, iar amenajarea pădurilor este ansamblul de preocupări și măsuri menite să asigure aducerea și păstrarea pădurilor în stare corespunzătoare din punctul de vedere al **funcțiilor ecologice**, economice și sociale pe care acestea le îndeplinesc.

Dezvoltarea și aplicarea amenajării pădurilor se bazează pe conceptul „dezvoltării durabile”, respectându-se următoarele principii:

Principiul continuității

Principiul eficacității funcționale

Principiul conservării și ameliorării biodiversității

Principiul valorificării optime a resurselor pădurii

În acest sens, prin conceptul de dezvoltare durabilă se înțelege capacitatea de a satisface cerințele generației prezente fără a compromite capacitatea generațiilor viitoare de a satisface propriile nevoi.

Principiul continuității reflectă preocuparea permanentă de a asigura prin amenajament condițiile necesare pentru gestionarea durabilă a pădurilor, prin aceasta înțelegând administrarea și utilizarea ecosistemelor forestiere astfel încât să li-se mențină și să li-se amelioreze biodiversitatea, productivitatea, capacitatea de regenerare, vitalitatea, sănătatea și să asigure pentru prezent și viitor capacitatea de a exercita funcțiile multiple ecologice, economice și sociale la nivel local, regional și chiar mondial, fără a prejudicia alte sisteme. Acest principiu se referă atât la continuitatea în sens progresiv a funcțiilor de producție cât și la permanența și ameliorarea funcțiilor de protecție și sociale vizând nu numai interesele generațiilor actuale dar și pe cele de perspectivă ale societății. Totodată, potrivit acestui principiu, amenajamentul acordă o atenție permanentă asupra asigurării integrității și dezvoltării fondului forestier.

Principiul eficacității funcționale. Prin acest principiu se exprimă preocuparea permanentă pentru creșterea capacității de producție și de protecție a pădurilor și pentru valorificarea produselor acestora. Se are în vedere atât creșterea productivității pădurilor și a calității produselor dar și ameliorarea funcțiilor de protecție, vizând realizarea unei eficiențe economice în gospodărirea pădurilor precum și asigurarea unui echilibru corespunzător între aspectele de ordin ecologic, economic, social cu cele mai mici costuri.

Principiul conservării și ameliorării biodiversității. Prin acesta se urmărește conservarea și ameliorarea biodiversității la cele patru nivele ale acesteia: diversitatea genetică intraspecifică, diversitatea speciilor, diversitatea ecosistemelor și diversitatea peisajelor în scopul maximizării stabilității și al potențialului polifuncțional al pădurilor.

Principiul valorificării optime a resurselor pădurii. Acest principiu urmărește descoperirea și valorificarea tuturor produselor pădurii, și reclamă protecția mediului înconjurător, respectiv menținerea echilibrului ecologic dinamic în natură.

Amenajamentul silvic este o lucrare multidisciplinară care cuprinde un sistem de măsuri pentru organizarea și conducerea pădurii spre starea cea mai corespunzătoare funcțiilor multiple ecologice, economice și sociale care i-au fost atribuite.

Amenajamentele sunt realizate în concepție sistemică, urmărindu-se integrarea amenajării pădurilor în acțiunile mai cuprinzătoare de amenajare a mediului cu luarea în considerare a tuturor aspectelor din zonă.

Amenajamentele sunt întocmite pe baza “ Normelor tehnice pentru amenajarea pădurilor “ care constituie o componentă de bază a regimului silvic și în concordanță cu prevederile din **Codul Silvic** (Legea 46/2008). Conform acestor prevederi, amenajamentul trebuie să vizeze prin toate reglementările ce le sunt specifice asigurarea gospodăririi durabile a ecosistemelor forestiere.

Amenajamentul Ocolului silvic Horia a fost întocmit numai pentru pădurile aparținând domeniului public al statului administrate prin acest ocol.

2. 2 Amplasarea teritoriului studiat în raport cu ariile naturale protejate

Din punct de vedere geografic, teritoriul Ocolului silvic Horia, se întinde în partea estică a județului, cuprinzând pădurile din podișul Sacovățului, dealurile Bourului, colinele Bîrei până la culuarul Siretului.

Din punct de vedere administrativ, ocolul este subordonat Direcției silvice Neamț din cadrul Regiei Naționale a Pădurilor – “Romsilva”. Teritorial, ocolul se află pe raza județului Neamț pădurile aflându-se pe raza a 6 localități : Orașul Roman, comunele: Bîra, Doljești, Poienari, Sagna, Stănița, din județul Neamț .

Sediul ocolului se află în orașul Roman.

Accesul pe teritoriul Ocolului Silvic Horia se face pe drumul național Roman – Vaslui și pe drumurile județene: Roman – Bîra – Nistria și Bîra - Dagâța.

Suprafața fondului forestier proprietate publică a Statului de pe raza O.S. Horia însumează **4425,79** ha și este împărțită în 2 unități de producție: U.P. IV Vadu Veja și U.P. V Vulpășești. Organizarea procesului de producție și protecție se face la nivelul unităților de producție. Din acest motiv, s-au întocmit 2 amenajamente, câte unul pentru fiecare unitate de producție și o sinteză a acestora sub forma unui Studiu General pe ocol. Se precizează că aceste amenajamente au intrat în vigoare la 01.01.2008.

2.3 Obiectivele social – economice

Obiectivele social economice care au fost luate în considerare la întocmirea amenajamentelor sunt:

Tabel 2.3.1

Grupa de obiective și servicii		Denumirea obiectivului de protejat sau a serviciilor de realizat
Nr. crt.	Denumire	
A. Servicii de protecție (în principal)		
1	Protecție hidrologică	- Protecția malurilor râului Siret
2	Protecția terenurilor și solurilor	- Protecția antierozională - Protecția împotriva alunecărilor de teren
3	Servicii de natură peisagistic-recreativă	- Conservarea peisajului și mediului ambiant, pentru satisfacerea nevoilor de recreere și agrement în pădurile din jurul orașului Roman
4	Servicii de interes științific, de ocrotire a genofondului și ecofondului forestier	- Conservarea genofondului forestier în păduri rezervații de semințe - Protecția siturilor de interes comunitar- Natura 2000 – ROSCI0152-Pădurea Floreanu – Frumușica – Ciurea și ROSPA0072 – Lunca Siretului Mijlociu
B. Servicii de producție		
1	Produce lemnoase	- Producerea de arbori groși, mijlocii și subțiri de calitate superioară pentru: cherestea, celuloză, construcții rurale și alte utilizări
2	Produce în afara lemnului	Vânat (căpriori, mistreți, iepuri), fructe de pădure (păducel, zmeur etc.), plante medicinale și arome, mlădițe de răchită pentru împletituri etc.

Având în vedere obiectivele social – economice s-a făcut o zonare funcțională a tuturor arboretelor și terenurilor de reâmpădurit în conformitate cu prevederile din „Normele tehnice pentru amenajarea pădurilor” în vigoare. Conform aceste zonări funcționale, 474,1 ha **(10,7%) din suprafață păduroasă a ocolului a fost încadrată în grupa I-a funcțională**, respectiv păduri cu funcții de protecție. Zonarea funcțională adoptată pentru acest ocol este următoarea :

Tabel 2.3.2

Grupa de categorii funcționale	Categorია funcțională		Suprafață	%
	Cod	Denumire		
T _{II}	2A	Pădurile situate pe stâncării, pe grohotișuri, pe terenuri cu eroziune în adâncime sau pe terenuri cu panta mai mare de 30°.	20,00	4
	5H	Păduri stabilite ca rezervații pentru producerea de semințe forestiere și conservării genofondului forestier	54,30	12
	Total		74,30	16
T _{III}	4B	Păduri din jurul municipiului Roman	181,50	38
	Total		181,50	38
T _{IV}	1D	Păduri situate de-a lungul râului Siret	145,80	31
	2L	Păduri situate pe terenuri cu substraturi litologice foarte vulnerabile la eroziuni și alunecări	72,50	15
	Total		218,30	46
Total ocol			474,10	100

Menționăm că la data întocmirii amenajamentelor (2007), nu erau reglementări privind zonarea funcțională în ariile protejate de interes comunitar Natura 2000, de aceea în amenajament, pentru cele 2 situri Natura 2000 de pe raza ocolului (ROSPA0072 – Lunca Siretului Mijlociu și ROSCI0152 – Pădurea Floreanu – Frumușica – Ciurea), nu era obligativitatea încadrării în grupa I –a funcțională a suprafețelor pe care se suprapuneau.

Dar amenajamentul, prin respectarea normelor silvice în vigoare, asigură conservarea habitatelor și protecția speciilor de animale și păsări de pe raza ocolului, drept dovadă că aceste habitate și specii există și astăzi după 6 decenii de când aceste păduri sunt gestionate pe baza amenajamentelor silvice.

Semnificația grupelor de categorii funcționale este următoarea :

Tabel 2.3.3

T _{II}	- Păduri cu funcții speciale de protecție situate în stațiuni cu condiții ecologice grele sub raport ecologic, precum și arboretele în care nu este posibilă sau admisă recoltarea de masă lemnoasă, impunându-se numai lucrări speciale de conservare.
T _{III}	- Păduri cu funcții speciale de protecție pentru care nu se admit, de regulă decât tratamente intensive – grădinărit, cvasigrădinărit.
T _{IV}	- Păduri cu funcții speciale de protecție pentru care sunt admise pe lângă grădinărit și cvasigrădinărit și alte tratamente cu impunerea unor restricții speciale de aplicare.

Din întreaga suprafață a ocolului, 74,30 ha (1,7% din total pădure) au funcții strict de protecție (fond neproductiv), reprezentând păduri stabilite ca rezervații de semințe (54,30ha) și păduri supuse regimului de conservare deosebită (20,00 ha). O suprafață de 399,80 ha (9%) este ocupată de păduri cu funcții de protecție, dar în care, cu restricțiile prevăzute de normele în vigoare, se poate organiza procesul de producție, respectiv se poate recolta masă lemnoasă (fond productiv). Restul pădurilor 3873,89 ha – 87,5%, sunt în grupa a II – a funcțională, respectiv păduri cu funcții de producție și protecție în care se poate recolta masă lemnoasă (fond productiv). Diferența de 77,80 ha – 1,8% o reprezintă terenurile destinate împăduririi, gospodăririi silvice (drumuri, terenuri pentru hrana vânatului, diverse alte spații...) precum și terenurile neproductive.

2.4. Constituirea subunităților de gospodărire și bazele de amenajare

Pentru gospodărirea diferențiată a pădurilor în raport cu zonarea funcțională stabilită și cu țelurile de gospodărire adoptate s-au constituit subunități de gospodărire. Aceste subunități pot fi grupate în două mari categorii : Subunități de protecție și subunități de protecție și producție. Din prima categorie, respectiv arborete pentru care organizarea procesului de producție nu este permisă, s-a constituit :

S.U.P. K – Rezervații de semințe 54,30 ha

S.U.P. M – Păduri supuse regimului de conservare deosebită 20,00 ha

Pădurile cuprinse în subunitatea de conservare deosebită și rezervații de semințe sunt cele care sunt încadrate în grupa de categorii funcționale T_{II}.

Celelalte păduri au funcții de protecție de intensitate mai redusă și pentru ele este permisă și organizarea producției. Acestea au fost constituite în următoarea subunitate :

S.U.P. A – Codru regulat – sortimente obișnuite 4247,79 ha

Toate soluțiile tehnice adoptate de amenajament s-au stabilit în raport cu o fundamentare naturalistică temeinică care a avut la bază o cartare stațională și un studiu asupra vegetației și condițiilor staționale.

Amenajamentele cuprind capitole de geomorfologie, geologie, studiul solurilor, al tipurilor de stațiuni și al tipurilor de pădure însoțite de o foarte bogată bază de date. Datele referitoare la vegetația forestieră au fost determinate în teren prin măsurători și aprecieri specifice.

Organizarea procesului de protecție sau producție s-a făcut în conformitate cu prevederile „Normelor tehnice pentru amenajarea pădurilor” în vigoare. Bazele de amenajare adoptate au fost aprobate prin Conferința II-a de amenajare din 25.03.2008. Bazele de amenajare reprezintă elementele tehnice și organizatorice prin care se definește în amenajament structura optimă a arboretelor și a pădurii, corespunzător multiplelor obiective urmărite. Bazele de amenajare adoptate pentru acest ocol sunt :

- regimul codrului (regenerare din sămânță) pentru toate pădurile din zonă.
- compoziții țel corespunzătoare tipurilor de pădure natural-fundamentale din zonă.
- exploatabilitatea exprimată prin vârsta exploatabilității tehnice și de protecție la SUP A
- ciclu de producție de 120 de ani pentru subunitățile de codru
- tratamente cu regenerare sub masiv pentru pădurile normale (tăieri cvasigrădinate, tăieri succesive și tăieri progresive). Tratamentul tăierilor rase în parchete mici pentru arboretele cu plop euramerican și pentru arboretele în care tăierile au caracter de refacere sau substituie. Tratamentul tăierilor în crâng pentru arboretele de plop și sălcii din lunca Siretului și pentru arboretele cu salcâm.

2.5. Structura amenajamentelor

Amenajamentele sunt structurate pe trei mari părți : Memoriul tehnic, Planurile de cultură, conducere și recoltare a arboretelor și Evidențe de amenajament.

Memoriul tehnic cuprinde capitole referitoare la mărimea fondului forestier, la asigurarea integrității acestuia, la organizarea administrativă a pădurii. Partea cea mai amplă a memoriului tehnic o reprezintă fundamentarea naturalistică, stabilirea bazelor de amenajare (respectiv acele elemente tehnice și organizatorice prin care se definesc structurile optime a arboretelor și a pădurii în ansamblul ei, corespunzător obiectivelor multiple social-economice și ecologice urmărite), organizarea procesului de protecție sau producție (respectiv organizarea în subunități de gospodărire și determinarea lucrărilor necesare și stabilirea volumului acestor lucrări). Memoriul tehnic mai cuprinde date referitoare la accesibilitatea fondului forestier, la diverse alte produse pe care le poate oferi eventual pădurea și indicații privind protecția pădurii în raport cu factorii limitativi sau perturbatorii.

Planurile de amenajament. În această parte sunt prezentate planurile necesare gospodăririi pădurilor. Aceste planuri sunt întocmite pentru 10 ani (perioada de valabilitate a amenajamentului). Planurile se referă la recoltarea masei lemnoase, la lucrările de conducere și îngrijire a arboretelor , la lucrările de conservare și la lucrările de împădurire și îngrijire a culturilor.

Evidențele de amenajament conțin date statistice necesare atât procesului de decizie în stabilirea soluțiilor tehnice cât și elementele de caracterizare a arboretelor necesare la stabilirea unor intervenții sau unor tehnologii. Cel mai important element al acestei părți îl reprezintă **Descrierea parcellară**. Aceasta prezintă descrierea fiecărui arboret (unitate amenajistică) prin prezentarea datelor staționale (formă de relief, pantă altitudine, expoziție, tipuri de sol, tipuri de stațiune...) a elementelor care caracterizează arborii (vârstă, diametru, înălțime, elagaj, calitate...) pentru speciile stabilite ca elemente de arboret precum și elementele care caracterizează arboretele în ansamblul lor (tipuri de pădure, caracterul actual al tipului de pădure, vârsta medie și consistența-respectiv gradul de acoperire al solului) și numeroase alte date. Tot în această descriere sunt trecute și lucrările ce urmează a fi efectuate precum și lucrările care s-au făcut în anteriorii 10 ani. Cu titlu informativ, se face precizarea că pe raza ocolului silvic Horia au fost constituite, descrise și analizate 559 de unități amenajistice. Pe lângă descrierea parcellară mai există numeroase alte evidențe, în principal referitoare la structura fondului forestier sub toate aspectele.

În concluzie, se poate aprecia că amenajamentul este o lucrare științifică amplă cu aplicabilitate imediată.

2.6 Lucrările prevăzute de amenajament

În planurile de amenajament s-a prevăzut următoarea gamă de lucrări :

Împăduriri

Lucrări de îngrijire a culturilor și a semințișurilor

Lucrări de îngrijire și conducere a arboretelor reprezentate prin :

-degajări

-curățiri

-rărituri

-tăieri de igienă

Recoltarea de masă lemnoasă ca produs principal

Lucrări de conservare

Împăduriri se vor face în terenurile goale cât și în terenurile de reîmpădurit, respectiv suprafețele tăiate și din diferite motive, neregenerate încă. Împăduririle se vor face în baza unor compoziții țel stabilite în conformitate cu normele tehnice în vigoare, cu specii corespunzătoare tipurilor de pădure natural fundamentale din zonă. În arboretele în care a fost recoltată masa lemnoasă sau se va recolta în întregime, dacă este cazul se vor face completări ale regenerării naturale. Aceste completări se vor face de asemenea cu specii corespunzătoare din punct de vedere stațional. Suprafața propusă la împăduriri prin amenajament este de 100,3 ha pe total ocol.

Lucrări de îngrijire și conducere a arboretelor constituie un sistem larg de măsuri silvotehnice cu scopul de a dirija și corecta procesul natural de selecție în scopul realizării obiectivelor urmărite.

În pădurile a căror funcție principală este producția de lemn (păduri din grupa II-a funcțională), prin tăieri de îngrijire se urmărește creșterea productivității și a valorii fondului productiv prin selecționarea și favorizarea în mod progresiv a arborilor corespunzători ca specie, conformare și dezvoltare. Totodată se urmărește reglarea compoziției și a structurii arboretelor în raport cu țelul de producție propus.

În pădurile cu rol de protecție deosebit (păduri din grupa I-a funcțională), tăierile de îngrijire au un caracter deosebit în funcție de rolul pe care-l îndeplinește pădurea urmând să creeze o asemenea compoziție și structură încât acestea să-și mențină și să-și îmbunătățească progresiv funcția de protecție.

Planul lucrărilor de îngrijire și conducere a arboretelor grupează următoarele lucrări: degajări, curățiri, rărituri și tăieri de igienă.

Degajările - sunt lucrări care se fac pentru ameliorarea compoziției, creșterii și calității pădurilor. Lucrările se execută la arboretele tinere, în stadiul de desiş. În arboretele de amestec se urmărește favorizarea în masă a speciilor de valoare economică mai mare împotriva speciilor secundare, dar mai repede crescătoare la început. În arboretele pure se urmărește favorizarea creșterii exemplarelor bune, provenite din sămânță, în dauna lăstarilor sau a preexistențelor necorespunzătoare. Suprafața totală de parcurs cu degajări este de 136,40 ha.

Curățirile - reprezintă lucrarea de îngrijire ce se execută arboretelor aflate în stadiul de nuieliș-prăjiniș. Prin aceste lucrări se urmărește îmbunătățirea calității, creșterii și compoziției arboretelor prin extragerea arborilor rău conformați, accidentați, bolnavi, deperisanți sau uscați, înghesuiți sau aparținând unor specii mai puțin valoroase. Curățirile apar ca operații de selecție în masă, colectivă, dar spre deosebire de rărituri care sunt pozitiv selective, curățirile, prin modul cum acționează sunt negativ selective. Lucrarea duce la grăbirea și dirijarea convenabilă a procesului natural de selecție contribuind esențial la obținerea unor arborete de amestec cât mai bine proporționate sau a unor arborete pure constituite din cât mai multe exemplare valoroase. Lucrarea constituie în același timp și o pregătire pentru trecerea la îngrijirea individuală a arborilor ce urmează a se face prin rărituri. În cadrul Ocolului silvic Horia, curățiri se vor face pe 291,00 ha urmând a se extrage un volum de 1483 m³. Aceste valori se referă la cei 10 ani de aplicare ai amenajamentului. Lucrările se fac în arborete cu vârste între 10-25 (30) ani. Intervența are o intensitate de cca. 5-6 m³ /ha, valoare normală pentru această zonă.

Răriturile - constituie cele mai intensive, dar și cele mai dificile intervenții din cadrul lucrărilor de îngrijire. Acestea se execută periodic începând din stadiul de pârș al arboretelor până în apropierea vârstei de exploatare.

Scopul acestor lucrări este multiplu. Se urmărește o selecție pozitivă prin favorizarea exemplarelor de valoare, bine echilibrate și care asigură o mai rațională folosire a spațiului de creștere în raport cu obiectivul urmărit. Răriturile duc la îmbunătățirea producției cantitative, dar mai ales calitative, la mărirea rezistenței arborilor și arboretelor la adversități, la crearea unei structuri adecvate funcției și chiar la pregătirea arboretelor pentru regenerare. Arboretele în care se fac rărituri au între 30 și 80 de ani și sunt arborete cu o consistență de regulă de 0,9 sau mai mare. Suprafața decenală de parcurs cu rărituri este de 2006,30 ha, iar volumul ce se va recolta în același interval de timp va fi de 51887 m³. Intensitatea medie de intervenție este de cca. 26 m³/ha, valoare normală pentru arboretele din zonă și care se înscrie în linia valorilor multianuale realizate anterior.

Tăieri de igienă - urmăresc realizarea unei stări fitosanitare corespunzătoare a arboretelor prin extragerea arborilor uscați sau în curs de uscare, ruți sau doborâți, atacați de ciuperci sau insecte sau cei cu vătămări mecanice. În general se înlătură arborii a căror prezență constituie un pericol potențial pentru restul arborilor sănătoși. Aceste tăieri se fac continuu, de fiecare dată când este nevoie. Aceste tăieri se vor face pe întreaga suprafață a ocolului, atunci când este cazul. Pe 1735,21 ha se vor face numai astfel de lucrări, arboretele respective nepermițând altfel de intervenții. Volumul estimat pentru astfel de intervenții este de 1478 m³/an ceea ce semnifică o intensitate de intervenție practic nesemnificativă, de sub 1m³/an/ha. Volumul de masă lemnoasă recoltabil prin tăieri de igienă reflectă starea de sănătate a pădurii. Starea de sănătate a pădurilor din Ocolul silvic Horia este în general bună.

Lucrări de regenerarea pădurilor și recoltarea de produse principale

Arboretele pentru care este permisă organizarea procesului de producție și care au ajuns la vârsta exploatabilității urmează a fi parcurse cu tăieri de regenerare care au ca scop înlocuirea arboretului vârstnic cu unul tânăr care să reia procesul de creștere. Exploatabilitatea arboretelor se exprimă fie prin vârsta exploatabilității tehnice, fie prin vârsta exploatabilității de protecție după cum arboretele respective au sau nu au și funcții de protecție. Vârsta exploatabilității este prevăzută de „Normele tehnice pentru amenajarea pădurilor” în vigoare. Regenerarea și recoltarea pădurilor se face prin aplicarea unor tratamente. Ca bază de amenajare, tratamentul definește structura arboretului din punct de vedere al repartiției arborilor pe categorii dimensionale și al etajării populațiilor de arbori și arbuști. Volumul de masă lemnoasă de recoltat s-a determinat pe baza prevederilor legale în vigoare cu respectarea asigurării continuității pe cel puțin 60 de ani de acum înainte.

Volumul anual de extras ca produs principal este de 8575 m³ din subunitățile de codru regulat. Regenerarea acestor păduri și recoltarea de masă lemnoasă ca produs principal se face prin aplicarea de tratamente.

Aceste volume (numite în amenajament „posibilitate”) au fost stabilite după reguli foarte stricte de asigurare a continuității producției de masă lemnoasă (pe cel puțin 60 de ani) în condițiile menținerii sau amplificării rolului protectiv și de asigurare a regenerării naturale conform „Normelor pentru amenajarea pădurilor” în vigoare.

Având în vedere importanța fondului forestier al acestui ocol, au fost adoptate tratamente care să asigure regenerarea naturală, știut fiind că pădurile regenerare natural sunt cele mai stabile, rezistente și productive. Tratamentele care se vor aplica în acest ocol sunt :

Tratamentul tăierilor cvasigrădinate (jardinarii). Acest tratament face parte din grupa tratamentelor cu tăieri repetate într-o perioadă mai lungă de timp, la care regenerarea se obține sub masiv. Prin aplicarea acestui tratament se urmărește menținerea permanentă și în bune condiții a acoperirii solului cu vegetație forestieră. Suprafața inițială a punctelor de regenerare, respectiv diametrul mediu al acestora poate varia între $0,5H - 1,5H$ ($H =$ înălțimea arboretului), în funcție de speciile de regenerat. Intensitatea tăierilor va fi mai mare când se urmărește favorizarea speciilor de lumină și mai mică în cazul celor de umbră.

Acest tratament, care este mai intensiv și se aplică în arboretele care îndeplinesc funcția de recreere din jurul municipiului Roman, cu scopul de a se menține neschimbate condițiile de mediu.

Tăieri cvasigrădinate se vor executa pe 7,5 ha. Această suprafață urmează a fi parcursă de-a lungul celor 10 ani de aplicare a amenajamentului, extrăgându-se un volum de 847 m^3 .

Tăierile cvasigrădinate se caracterizează prin perioade lungi de regenerare(40 – 60 de ani) și împrăștierea punctelor de regenerare în întregul arboret.

Tratamentul tăierilor progresive (tăieri în ochiuri). Sunt tăieri repetate, localizate, la care regenerarea se realizează sub masiv. Caracteristica principală a tratamentului o constituie declanșarea procesului de regenerare cu ocazia primei tăieri (tăierea de însămânțare) într-un număr de puncte din arboret care vor constitui ochiurile de regenerare. Mărimea acestor ochiuri depinde de arboret și de condițiile staționale. După regenerarea acestor ochiuri, semințișul de aici se pune în valoare prin lărgirea ochiurilor respective (tăierea de punere în lumină). Concomitent cu punerea în lumină se deschid noi ochiuri de regenerare. Atunci când aproape întreaga suprafață este regenerată se face ultima tăiere (tăierea de racordare). Astfel de tăieri se vor face în arboretele exploatabile care îndeplinesc funcțiile de protecție cele mai permissive. Tăieri progresive se fac pe 441,00 ha, din care se vor recolta 71365 m^3 , iar tăieri de racordare numai pe 120,3 ha, cu un volum de 17713 m^3 .

Caracteristica principală a acestui tratament este faptul că tăierile se fac progresiv, în jurul ochiurilor de regenerare declanșate de-a lungul a 20-30 de ani, în funcție de tipurile de pădure și speciile de promovat și ultimele tăieri (tăieri de racordare) se fac numai atunci când suprafața este regenerată corespunzător.

Tratamentul tăierilor succesive . Sunt tot tăieri repetate, localizate, la care regenerarea se realizează sub masiv. Caracteristica principală a tratamentului o constituie declanșarea procesului de regenerare cu ocazia primei tăieri (tăierea de însămânțare) pe toată suprafața arboretului, prin reducerea consistenței uniform până la 0,6.

După regenerarea acestor suprafețe, semințișul de aici se pune în valoare prin tăierea de dezvoltare (tăierea de punere în lumină), consistența reducându-se treptat până la 0,2 - 0,4. Atunci când aproape întreaga suprafață este regenerată, se face ultima tăiere (tăierea definitivă), prin care se îndepărtează în întregime vechiul arboret. Astfel de tăieri se vor face în arboretele exploatabile care îndeplinesc funcțiile de protecție cele mai permissive. Tăieri succesive se fac pe 14,50 ha, care sunt tăieri definitive cu un volum de extras de 1780 m³.

Caracteristica principală a acestui tratament este faptul că tăierile se fac succesiv pe toată suprafața, de-a lungul a 20-30 de ani în funcție de tipurile de pădure și speciile de promovat și ultima tăiere (tăierea definitivă) se face numai atunci când suprafața este regenerată corespunzător.

Tratamentul tăierilor rase se va aplica în varianta pe parchete mici. Mărimea parchetelor este limitată la 3 ha cu reguli exacte de apropiere în spațiu și timp a acestora. Suprafața pe care se aplică astfel de tăieri este limitată la refacerea unor arborete necorespunzătoare stațional sau degradate din diverse motive în care nu se poate obține o regenerare naturală de calitate din sămânță. Suprafața pe care se fac astfel de tăieri este de 23,0 ha.

Tratamentul tăierilor în crâng se va aplica în arboretele la care regenerarea se realizează în principal prin lăstari și drajoni. Acest tratament se aplică numai în zăvoaie și salcâmete. Suprafața pe care se fac astfel de tăieri este de 23,90 ha.

Lucrări de conservare

În pădurile supuse regimului de conservare deosebită (S.U.P. M) nu a fost organizată producția de masă lemnoasă. Regimul special de conservare constituie modul de gospodărire al pădurilor pentru care nu sunt posibile sau admise pe termen lung sau temporar lucrări obișnuite de regenerare, intervențiile speciale silviculturale fiind destinate asigurării sănătății, stabilității și regenerării arboretelor în vederea asigurării permanenței pădurilor respective și a funcțiilor atribuite lor. În aceste arborete sunt propuse doar lucrări speciale de conservare. Lucrările speciale de conservare cuprind o gamă variată de intervenții (în raport cu structura și starea arboretelor respective), toate vizând în principal același scop : menținerea sau creșterea capacității protective. Suprafața de păduri supuse regimului de conservare deosebită este de 20,00 ha, iar lucrări speciale de conservare nu s-au propus neexistând arborete cu funcții speciale de protecție și de vârste înaintate.

Soluțiile tehnice prevăzute de amenajament au fost preavizate prin Conferința II-a de amenajare din 25.03.2008.

În cazul apariției unor calamități naturale (în zonă, cele mai frecvente manifestări avându-le doborâturile de vânt sau rupturile de zăpadă, și foarte izolat atacuri de insecte sau vătămări de vânat și în ultimul timp un fenomen accentuat de uscare anormală la arboretele cu vârste înaintate), se pot și trebuie aplicate lucrări care să ducă la lichidarea urmărilor generate de factorii perturbatorii. Aceste lucrări fiind din gama de lucrări prevăzute de amenajament (tăieri cu caracter de refacere, lucrări de îngrijire ...) nu mai sunt necesare alte evaluări de mediu ci doar aprobările care se cer.

3. Arii naturale protejate care fac parte din suprafața fondului forestier

În limitele teritoriale ale O.S. Horia, conform Rețelei ecologice europene Natura 2000, se regăsesc un sit de interes comunitar (ROSCI0152 – Pădurea Floreanu – Frumușica – Ciurea) și o arie de protecție specială avifaunistică (ROSPA0072 – Lunca Siretului Mijlociu)

Suprafața din fondul forestier proprietate publică de stat peste care se suprapun siturile și rezervațiile amintite mai sus este de 858,89 ha (19,4% din suprafața ocolului).

Schițele acestor situri, de pe teritoriul O.S. Horia, suprapuse peste harta ocolului se găsesc în partea a doua la Anexe.

4. Prezența și efectivele / suprafețele acoperite de specii și habitate de interes comunitar în zona studiată de amenajament

În continuare sunt prezentate tipurile de habitate de interes comunitar întâlnite în cadrul sitului de interes comunitar și a ariei de protecție specială avifaunistică.

4.1. Situl de importanță comunitară ROSCI0152 – Pădurea Floreanu – Frumușica - Ciurea

Suprafața totală a sitului este de **18978** ha, fiind situat cca 12% pe teritoriul O.S. Horia (din care 7,8% se suprapune peste păduri proprietăți private și 4,2% peste păduri proprietatea publică a statului – 792,09 ha, administrate de O.S.Horia), restul de 88% se află pe teritoriul ocoalelor silvice Podul Iloaei, Ciurea, Pădureni din Direcția silvică Iași și Ocolul silvic Băcești din Direcția silvică Vaslui. Suprafața sitului de pe teritoriul O.S. Horia este localizată pe teritoriul administrativ al localității Stănița, din județul Neamț.

Sit-ul este constituit în scopul menținerii biodiversității prin menținerea habitatelor existente și a principalelor specii din fauna specifică zonei.

Habitatele prezente din sit, dar numai pe suprafața și în vecinătatea fondului forestier care face obiectul amenajamentului sunt :

Tab.4.1.1

După Directiva "Habitat"		După Sistemul Românesc	
Cod	Denumire	Cod	Denumire
9130	Păduri de fag de tip Asperulo-Făgetum (<i>Asperulo-Fagetum</i> beech forests)	R4118	Păduri dacice de fag (<i>Fagus sylvatica</i>) și carpen (<i>Carpinus betulus</i>) cu <i>Dentaria bulbifera</i>
		R4119	Păduri dacice de fag (<i>Fagus sylvatica</i>) și carpen (<i>Carpinus betulus</i>) cu <i>Carex pilosa</i>
91Y0	Păduri dacice de stejar cu carpen (<i>Dacian oak hornbeam</i> forests)	R4124	Păduri dacice cu gorun (<i>Quercus petraea</i>), fag (<i>Fagus sylvatica</i>) și carpen (<i>Carpinus betulus</i>) cu <i>Lathyrus hallersteinii</i>
		R4126	Păduri moldave mixte de gorun (<i>Quercus petraea</i>), fag (<i>Fagus sylvatica</i>) și tei argintiu (<i>Tilia tomentosa</i>) cu <i>Carex brevicollis</i>

După Directiva "Habitat"		După Sistemul Românesc	
Cod	Denumire	Cod	Denumire
		R4147	Păduri danubiene mixte de stejar pedunculat(<i>Quercus robur</i>) și tei argintiu cu <i>Stellaria altissima</i> .
91L0	Păduri dacice mixte de gorun, fag, tei și carpen <i>Illyrian oakhorbeam forest(Erytronio – Carpinion)</i>	R4127	Păduri dacice mixte de gorun (<i>Quercus petraea</i>), fag(<i>Fagus sylvatica</i>) și tei argintiu(<i>Tilia tomentosa</i>) cu <i>Erythronium densicanis</i> .

Dintre cele 4 habitate prezente în acest sit de interes comunitar, enumerate în fișa standard, doar 2 au legătură directă cu amenajamentul ocolului Horia (9130 –Păduri de fag de tip Asperulo – Făgetum și 91Y0 – Păduri dacice de stejar cu carpen). Evident, acestea sunt habitatele de pădure. În afara habitatelor enumerate în fișa standard Natura 2000, prin mijloace specifice de studiu ale amenajării pădurilor a mai fost identificat și următorul habitat : 91L0 –Păduri dacice mixte de gorun, fag, tei și carpen. Amenajamentul conține toate datele care pot prezenta aceste habitate megând până la ecosisteme și apoi la tipurile de pădure.

În tabelul următor se prezintă habitatele care fac obiectul gospodăririi prin amenajament cu prezentarea ecosistemelor existente și a tipurilor de pădure. Valorile prezentate se referă strict la suprafața acestor ecosisteme și tipuri de pădure care se află în aria de interes comunitar ROSCI0152. De asemenea, se prezintă procentual și cât din aceste ecosisteme își păstrează forma naturală la această dată. Pentru păduri, această formă poartă denumirea de păduri natural fundamentale.

Tab.4.1.2

Habitat Natura 2000	Sistemul româ nesc	Ecosistem	Tip de pădure natural fundamental	Suprafața	% natural
9130	R4118	4216 Făget cu carpen, înalt și mijlociu productiv, cu mull, pe soluri brune eumezobazice și luvice, eu- și mezobazice, hidric echilibrate cu Asperula – Asarum - Stellaria	4311 Făgeto – cărpinet cu floră de mull (s)	173,7	48
	R4119	4125 Făget mijlociu productiv, cu mull – moder, pe soluri brune mezobazice și brune luvice oligomezobazice pseudogleizate, hidric cvasiechilibrate cu Carex pilosa	4221 Făget cu Carex pilosa (m)	30,9	82
91Y0	R4124	5216 Gorunet cu carpen, înalt și mijlociu productiv, cu mull, pe soluri brune tipice și brune luvice, eu- și mezobazice, hidric echilibrate cu Asperula – Asarum - Stellaria	5321 Goruneto – șleau de productivitate superioară (s)	21,8	100
	R4126	5416 Șleau de gorun(tei argintiu, carpen) înalt și mijlociu productiv, cu mull, pe soluri brune tipice și brune luvice, eubazice, hidric echilibrate, cu Asperula – Asarum - Stellaria	5322 Șleau de deal cu gorun de productivitate superioară (s)	259,23	78
	R4147	6514 Frâsineto – stejăret de pedunculat mijlociu productiv, pe soluri cernoziomice și brune, neinundabile sau rar scurt inundabile, eubazice, hidric cvasiechilibrate, cu Glechoma - Geum	6324 Stejăreto – șleau de luncă(frasin, ulm, jugastru (m)	21,73	54

Habitat Natura 2000	Sistemul românesc	Ecosistem	Tip de pădure naturală fundamentală	Suprafața	% natural
91L0	R4127	4516 Șleau de gorun și fag (tei argintiu, carpen) mijlociu productiv, cu mull pe soluri tipice brune luvice eubazice, hidric echilibrate, cu Asperula – Asarum - Stellaria	5312 Șleau de deal cu gorun și fag de productivitate superioară (s)	268,13	87
TOTAL				775,49	75
Alte terenuri				16,60	
TOTAL SIT ROSCI0152 (pe ocolul silvic Horia)				792,09	75

În anexa II-a a Directivei Consiliului 92/43/CEE sunt trecute următoarele specii atenționate ce trebuie protejate și care se află în zona ROSCI0152 :

Amfibieni	
	<p>Bombina orientalis - Buhaiul cu burta rosie</p> <p>Face parte din Regnul Animalia, Phylum Chordata, Clasa Amphibia, Ordinul Anura, Familia Bombinatoridae, Genul Bombina, Specia orientalis</p> <p>Specie foarte comună mai ales în sudul și vestul țării, preferă zona de câmpie sau deal.</p> <p>Viața sa este strict legată de mediul acvatic, găsind-o în acele bălți care nu sunt atinse de poluare, în păduri sau canale, fără a se aventura în râuri. Își depune ponta atunci când temperatura de primăvară devine ceva mai blândă, ouăle rotunde fiind fixate în grupuri mici pe rămurele sau tulpini submerse. Este capabila de migrații lungi în timpul anului dacă condițiile de mediu din habitatul pe care îl ocupa devin neprielnice. Specie vulnerabilă, mai ales din cauza disparițiilor habitatelor folosite de această specie în perioada de reproducere.</p>
Floră	
	<p>Cypripedium calceolus – Papucul doamnei</p> <p>Este o orhidee cu flori galbene-rubinii. Floarea crește în umbra pădurilor de fag sau în locurile mai însorite, calcaroase. Culeasa fără mila, floarea s-a împuținat, disparând din multe regiuni ale țării. Azi poate fi întâlnită mai ales în cetațile de piatră ale Bucegilor, Ceahlăului, Făgărașului și Retezatului. Primăvara, după topirea zăpezilor, eleganța orhidee rasare din pamant. Pe tulpina dezvoltă 4-5 frunze late, cu nervuri proeminente. În vârful ei, gingașă, apare o singură floare. Doar una – în schimb de o frumusețe neasemuită. Pare un păpușel de catifea, de unde și numele. Specie anuală, fără peri pe tulpina dreaptă, ramificată de la bază, Papucul Doamnei atinge o înălțime de până la doi metri. Frunzele ei sunt lungi de 6-12 cm, late de 2-4 cm, înconjurând tulpina, câte trei lanceolate, rareori opuse, rotunjite spre baza, ascuțite spre varf și dințate pe margini. Fructul este o capsula ovală. Înfloresc din iulie - august până în septembrie.</p> <p>În România, Papucul Doamnei este protejat încă din 1938, prin Decret Regal. Face parte din familia Orchidaceae și se întâlnește prin păduri, mai mult sau mai puțin umbrase, pe coaste, în tufisuri, de preferință în terenuri calcaroase, în grupe sporadice.</p>

4.2. Aria de protecție specială avifaunistică ROSPA0072 – Lunca Siretului Mijlociu

Este una din principalele zone de hrănire și odihnă pentru populațiile de păsări acvatice, care urmăresc extremitatea estică a arcului carpatic și se concentrează pe Valea și Lunca Siretului în drumul lor spre bălțile Dunării (toamna) sau spre teritoriile de cuibărit din nord (primăvara).

Vulnerabilitate:

Factorii negativi care influențează această arie sunt: braconajul piscicol; poluarea apei; exploatarea de nisip și pietriș; vandalismul (orice obiectiv amplasat în zona și nesupravegheat este distrus).

Specii de păsări enumerate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC prezente în ROSPA0072 – Lunca Siretului Mijlociu.

Cele 22 de specii de păsări atenționate și protejate de aria avifaunistică sunt prezentate și descrise mai jos:

	<p>1. Alcedo atthis (Pescăraș albastru)</p> <p>Ordinul: Coraciiformes, Familia: Alcedinidae, Genul: Alcedo. Lungime 18 cm. Cubărește în lungul râurilor și canalelor încet-curgătoare, cu maluri nisipoase, abrupte în care își sapă cuibul. Adesea întâlnit pe iazuri bogate în pește. Deseori, în iernile grele, populația este decimată. Cap mare, cioc lung, aripi late, picioare și coada scurtă. Deasupra de un albastru sau verde strălucitor, în funcție de direcția razelor de lumină. Dedesubt portocaliu roșiatic. Ciocul masculului este negru cenușiu, în timp ce la femelă este roșu la baza mandibulei (la unele femele culoarea roșiatică domină griul). Stă pe crengile copacilor, deasupra apei, sub poduri, etc. putând rămâne nemișcat ore întregi, fiind foarte greu de reperat. Plonjează pentru a prinde pește cu capul în jos, de obicei, de unde pândea, dar și după ce zboară pentru scurt timp pe loc deasupra apei. Destul de sperios. Zbor rapid, fluierături înalte, ascuțite: „tiii,tiii”. Atunci când două păsări se întâlnesc pot fi auzite adevărate explozii de fluierături, cu intensități descendente.</p>
	<p>2. Anthus campestris (Fâsă de câmp)</p> <p>Ordinul: Passeriformes, Familia: Motacillidae, Genul: Anthus</p> <p>Această familie este înrudită de aproape cu cea a Ciocârlilor; ele se aseamănă, îndeosebi în felul cuibăritului, dar și exterior, cum spre exemplu Fâsele cu Ciocârlile de câmp. Remigele secundare prelungite, formează un caracter al ambelor familii; pe de altă parte însă, aceste păsări se apropie de Sylviidae prin aceea că năpârlesc de două ori pe an – primăvara și toamna. E o pasăre migratoare care sosește la noi în mijlocul lui Aprilie și ne părăsește iarăși la finele lui Septembrie. Aria geografică de răspândire a speciei este reprezentată de Europa Centrală, Regiunea submediteraneană și Asia Centrală; iarna migrează în țările prielnice, mai sudice. Se hrănește cu tot felul de insecte. Pasăre clocitoare în toată țara, mai ales în Dobrogea. Cuibarul, care constă din patru până la cinci, rar până la șase ouă, se găsește de regulă în a doua jumătate a lunii Mai.</p>

3. Botaurus stellaris (Buhaiul de baltă)

Ordinul: Ciconiiformes, Familia: Ardeidae, Genul: Botaurus

Este o pasăre acvatică. Trăiește ascunsă în stufărișul bălților. Face parte din familia stârcilor (Ardeidae). Pasărea este ceva mai mare decât o găină domestică, atingând 76 cm, lungime și o greutate de 1,35 kg. Penajul, de un cenușiu-gălbui dungat cu negru, ca și poziția corpului îi asigură un camuflaj perfect. Buhaiul de baltă are picioare relativ scurte, un gât scurt și un cioc ascuțit. Vânează pândind animale sau insecte acvatice. Denumirea provine de la sunetul produs de masculi în perioada împerecherii, sunet ce poate fi auzit de la o depărtare de câțiva kilometri. Cuibul buhaiului de balta este construit în zone izolate, pe plauri sau în stufărișuri dese. De multe ori masculul se comportă ca o pasăre poligamă, iar femela clocește singură cele 4-6 ouă timp de 25 de zile.

Femela crește singură puii care, nu părăsesc cuibul, iar după două luni pot zbura. Putem spune că este o pasare specifica Europei de Est, unde cuibărește și își crește puii. Este o pasăre retrasă și sfioasă pe care o putem observa destul de greu. Datorită habitatului restrâns și limitat pe care îl folosește pentru cuibărit (întinderile mari de stuf des mărginit de ape relativ adânci, bogate în pește) există o oarecare fragilitate în existența unei populații stabile.

4. Caprimulgus europaeus (Caprimulg, Lipitoarea)

Ordinul: Caprimulgiiformes, Familia: Caprimulgidae, Genul: Caprimulgus

Este o pasăre de noapte; nu rar se poate vedea și în grădinile cu buruieni mari printre copaci. Obişnuiește să stea și ziua la pământ. Culoarea penelor sale cafenii cu mulți pistrii și dungi, formează un frumos caz de mimetism. Încolo seamăna cu o rândunica la trup, numai ca e mult mai mare. Are capul turtit la frunte, gâtul mic, pliscul scurt, puțin îndoit și cu «mustăți» la bază. Un cearcăn roșietic în jurul ochilor îi da o înfațișare de pasăre rapitoare. Aripelile sânt ca la rândunici, mai scurte decât coada, ascuțită la vârf. Ziua stă pitulită în iarbă sau uneori pe o creangă mai groasă de copac, nu în curmezișul ei ca mai toate păsările, ci în lung. Strâns lipită de coaja abia o poți băga în seamă, caci și penajul ei cafeniu-ceușie, cu mulți stropi mai albi și dungi deschise, seamănă cu coaja crăpată, acoperită cu licheni, a copacului. De cum se înserează, o dată cu liliacii, devine vioaie; zboară mai mult aproape de pământ. Nici n-o auzi când da din aripi. Gura e deschisă larg, ca și la lăstuni, așa încât prinde din zbor fluturi, cărbuși, hrana ei obișnuită. După ce se satură, se așează iarăși în iarbă ca să mistuie mâncarea. Nu își face cuib împletit. Îi ajunge o mica depresiune de teren, unde depune ouăle, pe care le clocește pe rând cu masculul. Numele ei latinesc înseamnă mulgătorul caprelor, care ia mana caprelor, sugându-le noaptea laptele. De aceea nu e bine vazută de popor, ca și cucuveica, deși e una din păsările cele mai folositoare, stărpind insectele dăunătoare.

5. Chlidonias hybridus (Chirighita cu obraz alb)

Ordinul: Charadriiformes, Familia: Sternidae Genul: Chlidonias

Chirighita cu obraz alb este una din cele opt specii de chire sau chirighite care trăiesc la noi în țară. Ca toată familia ei impresionează prin zborul ușor și acrobat care o ajută să-și procure hrana cu ușurință de pe suprafața apei. Forma corpului este specifica chirelor și asemănătoare cu a rândunecelor. Penajul este gri deschis pe aripi, coadă și pe spate iar pe burtă este de gri închis spre negru. Creștetul capului este tot negru iar în dreptul obrajilor are o pată albă care îi dă și numele. Ciocul și picioarele sunt de culoare roșiatică. Iarna își schimbă înfațișarea iar penajul capătă o tentă generală de alb cu o pată neagră pe creștetul capului. Ciocul și picioarele devin negre. Lungimea corpului unei chirighite cu obraz alb este de 28cm, anvergura aripilor de 63cm, iar greutatea de 80g. Ghirighita cu obraz alb își face cuibul în vegetația din apropierea bălților unde femela depune până la 3 ouă. Perechile cresc o singură serie de pui pe an. În ultimele decenii a devenit o specie comună zonelor cu lacuri din deltă dar și în zonele umede din Dobrogea. Împreună cu populațiile existente din deltă și din Complexul lagunar Razelm – Sinoe, specia numără între 6000-10000 perechi pe întreg teritoriul național. Apare din sfârșitul lunii aprilie până în septembrie.

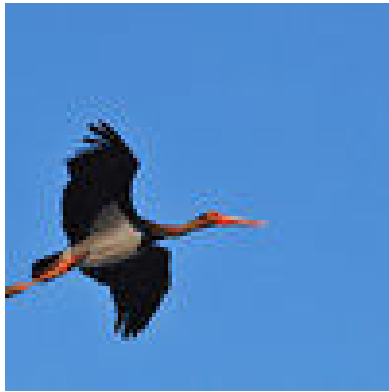
6. Ciconia ciconia(Barza albă)

Ordinul: Ciconiiformes, Familia: Ciconiidae Genul: Ciconia

Este o pasăre acvatică cu gâtul lung, care trăiește în regiunile calde ale lumii, pe lângă mlaștini sau pe marginea bălților. Se hrănește cu broaște, pești și mici pasări sau mamifere. În Europa, această mare pasăre migratoare este o specie foarte îndrăgită. Se alimentează în câmp și locuri deschise, unde există umiditate. Toamna, berzele europene zboară în stoluri spre sud, în Africa. Berzele emit un sunet specific cu repetate lovitură de cioc, cu acest sunet berzele comunicând între ele. Sosește la noi în țara primăvara. Sociabilă, s-a adaptat la conviețuirea în apropiere de om.

Păsări mari, cu picioare înalte, gâtul lung și ciocul lung, drept, în formă de con, de culoare roșie. Penele corpului sunt albe, iar remigele negre. Picioarele au culoarea roșie la adult. Zborul berzei albe, este relativ lent, planat și static, în timpul căruia își ține gâtul drept, întins către înainte.

Cuibul este construit din crengi, trestie, iarbă, bețe, rădăcini, pământ și multe altele. El este amplasat pe un loc înalt, în copaci, stâlpi de electrificare, coșuri de case etc, fiind folosit și întreținut de aceeași pereche ani de-a rândul. Femela depune 3- 5 ouă de culoare albă, ce sunt clocite pe timpul zilei alternativ de ambii parteneri. După aproximativ 33 de zile are loc treptat eclozarea, puii rămânând în cuib înca 2 luni, părăsindu-l spre sfârșitul lunii iulie. Trăiește pe lângă mlaștini sau pe marginea bălților, evită zonele împădurite întinse.

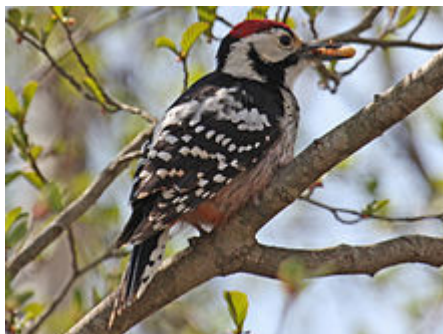

7. Ciconia nigra(Barza neagră)

Ordinul: Ciconiiformes, Familia: Ciconiidae Genul: Ciconia

Mult mai puțin cunoscută ca ruda ei apropiată, barza albă, este o pasare de aceeași structură, însă puțin mai mică (105 cm). Are ciocul și picioarele roșii, iar penajul în mare parte negru, cu excepția abdomenului alb.

Adulții, spre deosebire de juvenili, au reflexe metalice violet și verzi pe fondul negru, iar roșul este mult mai aprins decât la exemplarele tinere. Este o pasăre tipică pădurilor de foioase sau amestec, din zonele de deal și depresiuni, unde există habitate umede de unde se hrănește. Cuibul îl construiește în păduri, pe arbori de dimensiuni mari. În afara perioadei de reproducere o întâlnim și în zone deschise, inclusiv pe bazine piscicole de unde se recoltează peștele. Ca și barza albă, este migratoare, dar se grupează de obicei în stoluri mai mici. Fiind rară și periclitată în Europa, necesită protecție strictă ca și celelalte specii de stârci și egrete.

8. Dendrocopos leucotos (ciocanitoare cu spate alb)

Ordinul: Piciformes, Familia: Picidae, Genul: Dendrocopos

Ciocanitoarea cu spate alb este caracteristică pădurilor de foioase, cu mult lemn mort și lemn aflat în diferite faze de descompunere. Este cea mai mare dintre ciocanitorile pestrițe și este ușor de identificat după gatul și ciocul lung. Lungimea corpului este de 25 - 28 cm și o greutate de 99 - 115 g. Anvergura aripilor este de circa 38 – 40 cm. Similar altor ciocanitori, masculul este mai mare decât femela și are un cioc mai lung. Pata albă de pe spate este dificil de observat când sta așezată. Este însă mai ușor vizibilă în zbor. Femela nu are pata roșie pe creștet. Asemeni celorlalte ciocanitori pestrițe, penajul este alb cu negru și roșu. Se hrănește în special cu gândaci și larvele acestora. Longevitatea cunoscută este de 15,9 ani.

9. *Dendrocopos syriacus* (ciocanitoare de gradini)

Ordinul: Piciformes, Familia: Picidae, Genul: Dendrocopos

Are lungimea de 24 cm. A pătruns de mai multe decenii în țara noastră, venind din sud. Penajul foarte asemănător cu cel al ciocănitorei pestrițe mari, dar fără bandă neagră spre roșul cefeii. Trăiește îndeosebi în ținuturile joase și mai ales în vecinătatea așezărilor omenești, în Sud – Estul Europei. Ponta este depusă prin luna mai, în scorburi săpate în trunchiurile arborilor, și constă din 3—5 ouă albe, lucioase, care sunt clocite 12—14 zile, de ambii parteneri. Este o specie sedentară. Sunt păsări de mărime medie sau mică. Se hrănesc mai ales cu insecte care trăiesc pe sau sub scoarța copacilor și cu larvele lor, pe care le prind cu ciocul lor puternic sau cu limba lungă și lipicioasă. Când se cațără pe copaci se folosesc de coadă pentru a se sprijini. Majoritatea speciilor, atunci când își stabilesc teritoriul primăvara ciocănesc rapid crengile uscate, trunchiurile copacilor sau stâlpii de telegraf. Penaj deseori viu colorat, majoritatea masculilor având roșu pe creștet. Zbor ondulatoriu (cu excepția ciocănitorei negre), aripile fiind complet strânse pe corp după fiecare serie de bătăi de aripi. Trăiesc mai ales în păduri, dar unele specii pot fi adesea văzute și în regiuni mai deschise. Cuibărește în apropierea caselor, în diferiți copaci bătrâni de prin curți și grădini. La sfârșitul lunii aprilie femela clocește deja ouăle care sunt în număr de aproximativ 5 din care la începutul lunii mai deja ies pui. De remarcat este faptul că amândoi părinții hrănesc puii, masculul mai des ca femela, iar dimineața hrănirea este mai intensă. Nu migrează, o putem considera ca o specie domesticită la fel ca și vrabia de casa.

10. *Falco peregrinus* (Șoim călător)

Ordinul: Falconiformes, Familia: Accipitridae, Genul: Falco

Șoimul călător preferă spațiile deschise, libere, cum ar fi: [pusta](#), zonele mlăștinoase și semidesertice, [stepa](#), unde își poate utiliza cel mai eficient vederea excelentă.

A devenit foarte rar în ultimele decenii, cuibărind în arbori și stânci, în regiuni joase sau înalte. Ponta este depusă prin aprilie, constă din 3—4 ouă cărămizii, marmorate, pe care le clocesc ambele sexe, circa o lună.

11. *Falco tinnunculus* (Vânturel de seară, Șoimuleț de seară, Vinderelul de seară, Vinderel cu picioarele roșii)

Ordinul: Falconiformes, Familia: Accipitridae, Genul: Falco

Specia se aseamăna cu *vinderelul roșu* (*Falco tinnunculus*) are însă coada mai scurtă; penajul masculului este dominat de culoarea albastră-cenuăie, abdomenul și penele subcodale brun roșcate, inelul periorbital, culmen, mandibulele și picioarele roșii. Ouăle sunt depuse în luna mai între al doilea și ultimul pătrar. Vinderelul de seară folosesc drept vetre de asezare a pondei cuburile vechi de *cioară-de-semănătură* (*Corvus frugilegus*), rar *cioară grivă* (*C. comix*) sau *coțofană* (*Pica pica*). Specie diurnă. În căutare de pradă execută zboruri la mică înălțime după tipicul genului pe care îl reprezintă. Este carnivor. Hrana de bază o asigură micromamiferele. Prădează rar și sopârlele precum și păsărelele, insecte de talie mai mare. Trăiește pe pajisti naturale, ținuturi de câmpie necultivate cu caracter stepic dar și, chiar dacă mai rar, lunci înierbate, terenuri mlăștinoase în apropierea bălților, cursurilor de ape. Ca habitat secundar având scop de sursă trofică pot fi luate în considerare culturile agricole. Specia este răspândită în jumătatea estică a continentului european. În țara noastră cuibăritul a fost confirmat pentru Banat, Ardeal și jumătatea estică a României.

12. *Ficedula albicollis* (Muscar gulerat)

Ordinul: Passeriformes, Familia: Muscicapidae, Genul: Ficedula

Are o lungime de 13 cm. Muscarul gulerat cuibărește destul de frecvent în pădurile cu frunze căzătoare, grădini și parcuri. Masculul se deosebește de masculul de muscar negru prin gulerul alb de pe gât, fruntea alba, mai mult alb pe aripi și târțița alb-cenușie. Nu este niciodată maroniu. În condiții favorabile, multe femele pot fi deosebite de femelele de muscar negru. În teren, prin partea superioară a corpului mai gri, ceafa gri deschis și albul mai pronunțat pe aripile stranse. La femela de muscar negru, fara alb sau doar puțin alb-crem pe remigele primare interne. Cântecele constă din sunete prelungi și subțiri: "ti-ti-ti-siu-si" (penultima nota mai joasă). Strigatul de alarma, repetat și persistent: "tip".

13 *Ficedula parva*(Muscarul mic)

Ordinul: Passeriformes, Familia: Muscicapidae, Genul: Ficedula

Lungime 11 cm. Muscarul mic este o specie destul de comuna, dar locala, în pădurile cu frunze căzătoare sau de amestec, cu vegetație luxuriantă, umbră, adesea ușor umede. Este o prezentă discretă, se observă destul de greu. Își ridică coada (nota caracteristică). Pete albe la baza cozii. Masculul are piept portocaliu-ruginiu de intensitate variabilă (depinde de vârstă). Femela are ușor crem pe bărbie și piept. Masculii de un an (cântă și clocesc) au un penaj asemănător cu cel al femelei. Cântecul, de slabă intensitate, începe ritmic și se termină cu o serie caracteristică de note descendente: "ti-ti-ti-ti-ti, ti-tiu-ti-tiu-tiu-tiu". Strigat sec, continuu: "cic", mai slab decât al ochiuboului. Adesea poate fi auzit un "tiu" clar (în caz de alarma, când este agitat).

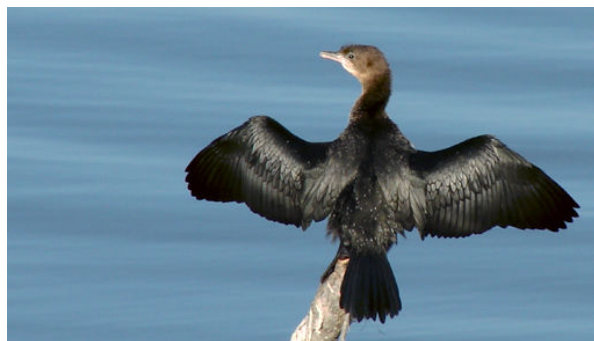

14. *Lanius collurio* (Sfrâncioc roșiatic)

Ordinul: Passeriformes, Familia: Laniidae, Genul: Lanius

Masculul adult are capul și târțița cenușii iar peste ochi prezintă o dungă neagră. Spatele este brun roșcat, flancurile corpului și pieptul rozii, abdomen alb (spre culoarea untului). La femelă ca și la juvenili penajul este dominant brun cu intercalări de nuanță mai deschisă de unde și aspectul pestriț al acestuia. Maculele de pe piept au aspect semilunar. Cuibul este construit mai cu seamă în tufe de *Prunus spinosa*, *Prunus mahaleb* ori *Rosa canina* dar și în salcâmi (*Robinia*), soc (*Sambucus*), zmeur (*Rubus*), alun (*Alnus*), apoi, dar mai rar, acolo unde s-au practicat "tăieturi" forestiere de stejar, conifere, fag și unde curățările au rămas nefinalizate, printre crengi; construcția este amplasată cu precădere la înălțimea medie de 1.20 m. Ouăle sunt ovale spre ovoid – ovale uneori ascuțite la polul apical, mate, cu pete cenușii pe fond verzui, gălbui sau rozii. *Lanius collurio* este printre passeriforme specia cu cea mai mare variabilitate de formă și cromatică a ouălor. Numărul de ouă în pontă: 5-6. Cuiburi cu ouă pot fi găsite de la mijlocul lui mai până la mijlocul lui iulie; durata incubatiei: 14-16 zile. Specie diurnă. În căutare de hrană sfrânciocul este prezent în zonele cu deschidere mai largă unde vânează de la insecte la vertebrate (sopârle). Este specia ecotonurilor și a tufelor răzlețe din luncă, luminișuri și pășuni. Este insectivor (carnivor).

	<p>15. Lanius minor (Sfrâncioc cu fruntea neagră)</p> <p>Ordinul: Passeriformes, Familia: Laniidae, Genul: Lanius</p> <p>Lungime 20 cm. Cuibărește în regiuni deschise cu copaci izolați și tufișuri. Deseori sta pe fire de telegraf. Se deosebeste de sfrânciocul mare prin dimensiunile mai mici, coada proportional mai mica, o ținuta mai dreapta și fruntea neagra (ad.); pata alba de pe aripa scurta. Nu are negru pe frunte, iar partea superioara a corpului este cafeniu-dungata. Glas ca un fluierat. Cantec asemanator cu cel al sfrânciocului cu cap roșu, dar cu o intonatie mai puternica și un tempo mai lent. Sfrânciocul-cu-frunte-neagră este o pasăre de talie mai mică decât cea a sfrânciocului rosiatic (Lanius collurio), are coada mai scurtă decât acesta, o ținută mai dreaptă și fruntea neagră. Este una dintre cele mai frecvente păsări clocitoare la noi în țară și preferă pentru plasarea cuibului îndeosebi podgorii și grădini cu pomi, alei precum și copaci singuratici din câmp. Este specie diurnă și carnivoră. Hrana de bază o asigură insectele, melcii. Prădează și sopârle, soareci și extrem de rar puii altor passeriforme. Trăiește pe pajisti naturale, ținuturi de câmpie necultivate cu caracter stepic dar și lunci înierbate, livezi, cu osebire vegetația în brâu la nivel de talveg. Specia este răspândită în jumătatea sudică a continentului european și de aici în Asia. La noi cuibărește aproape în întreaga țară cu reprezentare importantă în Moldova, Dobrogea, jumătatea estică a Câmpiei Române și V-NV Banatului, Ardealului.</p>
	<p>16. Lullula arborea(Ciocârlie)</p> <p>Ordinul: Passeriformes, Familia: Alaudidae, Genul: Lullula</p> <p>Ciocârlile (Alaudidae) sunt o familie de <u>păsări cântătoare</u> din ordinul „Passeriformes” care cuprinde 92 de specii cu corpul de dimensiune mijlocie sau mică. Ciocârlile sunt păsări care cântă în zbor, aleargă și își fac pe sol cuibul care conține ca. 6 <u>ouă</u> pestrițe. La păsările din această <u>familie</u> nu există un <u>dimorfism sexual</u> accentuat; din acest motiv se deosebește greu femela de mascul. Hrana de bază a ciocârlilor o constituie semințele de vegetale.</p>
	<p>17. Nycticorax nycticorax (Stârc de noapte)</p> <p>Ordinul: Ciconiiformes, Familia: Ardeidae, Genul: Nycticorax</p> <p>Oaspete de vara la noi în țara, din primavara până în octombrie. Specie ocrotită prin lege. Are lungimea de 61 cm. Penajul corpului este cenușiu, creștetul și spatele fiind negre-verzui. Partea posterioara a abdomenului este galbena – roșiatică. Pe cap prezintă pene lungi (egrete) de culoare alba. Față de adulți, coloritul exemplarelor tinere este uniform cafeniu, cu pete albicioase mărunte. Vanează pești, viețaiți acvatice, pe la apusul soarelui și pe întuneric.</p> <p>Femela depune între 3 și 5 ouă de culoare verzi – albastrui, ouă ce sunt clocite în parteneriat de ambii părinți timp de 22 de zile.</p> <p>Se întâlnește la noi în țară în zonele cu ape, stufărișuri, în special în lunca Dunării și în Delta Dunării, unde cuibărește în colonii mixte cu egrete mici, cormorani mici, țiganiși. Odata cu sosirea toamnei, migrează spre continentul african.</p>
	<p>18. Pernis apivorus (Viespar)</p> <p>Ordinul Accipitriformes, Familia: Accipitridae Genul: Pernis</p> <p>Are răspândire discontinuă, cu precădere în zona colinară și mai rar în cea montană joasă sau de câmpie. Preferă zonele cu păduri de foioase, dar urcă uneori și în etajul molidului, unde arboretele alternează cu pajști, goluri de munte și alte terenuri deschise, cu condiția existenței apidelor (bondari, albine) și a altor insecte cu care se hrănesc.</p> <p>Cuibărește în păduri mari, dar și în arborete fragmentate. Ponta este formată din 2-3 ouă. Ca biotop de hranire preferă terenurile deschise cu vegetație ierboasă, unde găsesc insecte terestre mari, mai ales apide (adulți, pupe, larve), precum și vertebrate mici.</p>

19. *Phalacrocorax pygmeus* (Cormoranul mic)

Ordinul: Pelecaniformes. Familia: Phalacrocoracidae. Genul: Phalacrocorax

În prezent numărul lor este în scădere, datorită intervenției omului, fiind combătut pentru pagubele aduse sectorului piscicol.

Are deschiderea aripilor 48 cm. Penajul este în general negru cu nuanțe aramii pe aripi, capul fiind negru-cafeniu, iar barbia devine albicioasă pe măsură ce penajul dispare. Se deosebește de cormoranul mare prin dimensiuni, prezentând cap mai mic, cioc scurt și coada mai lungă. Zboară cu batai de aripi mai dese decât ale cormoranului mare, cu scurte planări. Inotul este similar cu cel al cormoranului mare, mult scufundat în apă, gatul ținut drept iar ciocul îndreptat în sus. Se hrănește cu peste.

Cuibărește împreună cu alte specii, preferând în special salciile pitice, alături de țigănuși, egrete mici, starci, etc. Depune în lunile mai -iunie 4-5 ouă ce sunt clocite timp de 27 -28 de zile.

Este întâlnit numai ca pasare de vară, cuibărind în deosebi în Delta Dunării, în salciile pitice din marile întinderi ale stufărișurilor, toamna retragându-se în sudul Marii Negre și nord-vestul Marii Mediterane.

20. *Philomachus pugnax* (Bătăușul sau Fluierarul gulerat)

Ordinul: Charadriiformes, Familia: Scolopacidae, Genul: Philomachus

Fluierarii sunt păsări limicole (păsări cu picioare nepalmate, care trăiesc în zonele umede sau maloase), grupate în câteva specii înesante, printre care se numără și fluierarul gulerat (*Philomachus pugnax*), pe care îl regăsim, în perioada de trecere (migrație către Germania) și în bălțile Dunării sau în Baragan. În România acestei păsări i se mai spune și batauș. În general, trăiește în partea nordică a Eurasiei, în zonele de lunca și în cele mlastinoase.

Smocurile caracteristice de pene din zona urechilor, ce variază foarte mult în privința coloritului, permit ca, în cadrul coloniei, masculii să se deosebească clar între ei. Locul de cuibarire este determinat de femela. Masculii circula de colo colo printre locurile de cuibarit ale diferitelor femele, însă preferă, de cele mai multe ori, una singură dintre toate. În timpul clocitului pleacă totuși, formând cârduri mari, în timp ce femela rămâne să termine de clocit și să crească puii. În lungile lor călătorii fluierarii își consumă deseori energia în migrații îndelungate, iar pentru a-și alimenta zborul își sfașie porțiuni din țesuturile corporale. Cu prima ocazie, însă, opresc pentru a se hrăni și odihni. În general, se hrănesc cu icrele depuse de pești precum crabii. Se îndoapă timp de 10-14 zile, până când își dublează greutatea, apoi repornesc în călătorie.

21. *Platalea leucorodia* (Lopătar)

Ordinul: Ciconiiformes, Familia: Threskiornithidae, Genul: Platalea

Lopătarul este o pasăre mare și grațioasă, ce s-a răspândit dispersat în Europa și Asia. Cu ciocul său deosebit, care are forma unei lopeți, poate să cearnă peștii și insectele din apă.

Lopătarul cu ciocul în formă de lopată, este una dintre cele șase specii de lopătari. La noi în țară este întâlnit în special în Delta Dunării, aici clocește netulburat și profită de hrana abundentă. Lopătarii își procură hrana mai ales la răsăritul și apusul soarelui. Hrana principală este întotdeauna reprezentată de diferite insecte acvatice, libelule, melci, diferite specii de raci și pești, râme, mormoloci și broaște tinere. Perioada de clocit durează din aprilie până în iunie. Cuibul este construit pe suprafețele din stufăriș, sau la cel puțin 5 metri înălțime, pe un copac. În colonii, cuiburile se află la cel puțin 1 sau 2 metri distanță unul de altul, în cazul în care spațiul este restrâns aproape că se ating între ele. Lopătarul nu este agresiv și nici teritorial, dar în perioada clocitului își ocrotește zona față de intruși. Când cuibul este gata, femela depune la intervale de 3-4 zile câte un ou. La aproape 7 săptămâni puii pot să zboare, dar mai rămân cu părinții o perioadă de timp.

	<p>22. Tringa glareola (Fluierarul de mlaștina)</p> <p>Ordinul: Charadriiformes, Familia: Scolopacidae, Genul: Tringa</p> <p>Este o pasare de apă, întâlnită în bălțile și ținuturile mlaștinoase de pe tot teritoriul țării dar cu o densitate mai mare în delta, unde este destul de comună. Fluierarul de mlaștina este răspândit în toată Europa, chiar și în extremele nordice. Iarna migrează în bazinul mediteranean. Vânătoria la această specie este interzisă. Dintre toți fluierarii, fluierarul de mlaștina are corpul cel mai zvelt și mai elegant. Penajul este brun închis pe spate și pe aripi cu multe picatele de culoare galbui. În părțile inferioare și sub aripi este alb galbui. De obicei este foarte vizibilă dunga gălbui aflată deasupra ochilor. În perioada împerecherii penajul capătă nuanțe mai închise. Ciocul este negru iar picioarele sunt galben - verzui. Lungimea corpului este de 20 cm, deschiderea aripilor de 35-40 cm iar greutatea de 50 - 90 g. Fluierarul de mlaștina se hrănește cu insecte și diferite viețuți acvatice. Cuibul este construit direct pe pământ sau mai rar în cuiburile părăsite din copaci. Femela depune 4 oua într-o singură serie pe an.</p>
---	--

Suprafața totală a sitului este de 10455,4 ha. Suprafața din amenajamentul Ocolului Silvic Horia peste care se suprapune această arie acvafaunistică este de doar 129,8 ha(1,2%)

În concluzie majoritatea speciilor de păsări menționate în Anexa I a Directivei Consiliului 79/409/CEE din situl acvafaunistic ROSPA0072 – Lunca Siretului Mijlociu de pe teritoriul O.S. Horia și descrise mai sus, nu cuibăresc în pădure, au o mobilitate sporită și pentru protejarea lor nu se impun măsuri speciale de protecție și conservare. Aceste specii vor fi afectate nesemnificativ de lucrările prevăzute în Amenajamentul Silvic. De asemenea realizarea activităților de exploatare a pădurilor din Amenajamentul Silvic nu determină modificări ale rutelor de migrație a păsărilor, deoarece habitatele învecinate oferă condiții favorabile pentru odihnă și hrană. De asemenea specificăm ca speciile migratoare, observate în zonă, nu sunt afectate semnificativ, cu atât mai mult cu cât prezența lor pe amplasament este tranzitorie (de pasaj), nici una dintre ele nefiind cuibăritoare.

5. Legătura dintre amenajamentul silvic al O.S. Horia și managementul conservării ariilor de interes comunitar

Având în vedere precizările făcute la punctul 1, faptul că amenajamentul armonizează strategia naturii (a ecosistemelor forestiere) cu strategia societății umane, precum și prevederile Legii 46/2008 – Codul Silvic, Amenajamentul Ocolului Silvic Horia, trebuie să facă parte integrantă din planurile de management ale ariilor protejate care se regăsesc în teritoriul studiat.

Cea mai mare parte din suprafața ariilor de interes comunitar ROSCI 0152 și ROSPA0072 (de pe raza teritorială a Ocolului Silvic Horia) o reprezintă pădurile. Toate aceste păduri precum și celelalte de pe raza ocolului fac obiectul Amenajamentelor silvice.

Pentru a analiza legătura dintre amenajamentul silvic și managementul ariei de interes comunitar trebuie cunoscute următoarele:

Aria de interes comunitar **ROSCI0152** se suprapune teritorial **doar 12%** pe teritoriul O.S. Horia (din care 7,8% se suprapune peste păduri proprietăți private și 4,2% peste păduri proprietatea publică a statului – 792,09 ha, administrate de O.S.Horia), restul de 88% se află pe teritoriul ocoalelor silvice Podul Iloaei, Ciurea, Pădureni din Direcția silvică Iași și Ocolul silvic Băcești din Direcția silvică Vaslui, iar situl acvafaunistic **ROSPA0072** se suprapune teritorial **doar 1,2%** pe teritoriul O.S. Horia.

În aceste păduri, conform legilor și normativelor în vigoare se permite organizarea producției de masă lemnoasă însă în condițiile unor restricții deosebite referitoare la aplicarea tratamentelor și lucrărilor de îngrijire. Practic, în aceste suprafețe se poate face recoltare de masă lemnoasă dar numai prin aplicarea unor tratamente mai intensive (*Tratamentul tăierilor cvasigrădinate, Tratamentul tăierilor progresive și Tratamentul tăierilor succesive*).

După cum s-a arătat anterior, aceste tratamente au drept scop crearea și menținerea unor structuri pluriene, structură foarte stabilă care permite acestor arborete să-și îndeplinească funcția principală de protecție atribuită și anume aceea de a asigura un mediu favorabil și o protecție laterală pentru arborete. Pe lângă acestea, tratamentele contribuie la menținerea unei stări fitosanitare bune prin extragerea cu prioritate a arborilor infestați, bolnavi... Aplicarea acestor tratamente se face prin extragerea de volume relativ mici (care în medie reprezintă cca 12-30% din volumul existent, extracțiile făcându-se de așa natură încât solul să nu fie niciodată dezgolit. De asemenea, tăierile cvasigrădinate sunt organizate în spațiu și timp de așa natură încât asigură cel mai bine liniștea pădurii și chiar a celorlalte habitate vecine.

Pentru aceste păduri putem aprecia că prevederile Amenajamentului (PP) pot avea un impact minor nesemnificativ și de foarte scurtă durată asupra ariei de interes comunitar. Trebuie însă precizat următorul aspect : Funcția principală a acestor păduri este de a asigura o conservare a mediului. Prin tăieri progresive, arboretele sunt conduse către structuri relativ pluriene sau pluriene mult mai stabile. Aplicarea de tăieri sau de lucrări de îngrijire în scopul menținerii formelor naturale fundamentale ale pădurii sau de îndrumare a acestora către aceste forme înseamnă de fapt conservarea habitatelor respective ***Deci aplicarea acestor lucrări se înscrie de fapt în strategia de conservare a ariei de interes comunitar și nu invers.***

6. Estimarea impactului potențial al amenajamentului Ocolului silvic Horia asupra speciilor și habitatelor din ariile naturale protejate de interes comunitar

Amenajamentul ocolului silvic Horia are o legătură directă cu habitatele de pădure existente, indiferent dacă aria de interes comunitar a fost constituită după directiva „habitate” sau directiva „păsări”.

După cum s-a menționat în capitolul anterior, habitatele de pădure din sit-ul ROSCI 0152 reprezintă cca. 12% din suprafața totală suprapusă peste suprafața teritorială a Ocolului silvic Horia, toate aflate în U.P. IV Vadu Veja.

Pentru identificarea eventualului impact ce poate fi generat de lucrările propuse de amenajament, se prezintă în următorul tabel date referitoare la lucrările ce urmează a fi executate :

UP	u.a.		Suprafața ha	Categoria funcțională	Vârsta	S.U.P.	Lucrări propuse
4	25		11.7	2 1B	40	A	Rărituri
4	26	A	15.5	2 1B	30	A	Rărituri
4	26	B	8.4	2 1B	40	A	Rărituri
4	27	A	9.3	2 1B	60	A	Rărituri
4	27	B	12.6	2 1B	35	A	Rărituri
4	27	C	8.3	2 1B	40	A	Rărituri
4	31		1.98	2 1B	75	A	Tăieri de igienă
4	32		28	2 1B	40	A	Rărituri
4	33		23	2 1B	40	A	Rărituri
4	34		25.3	2 1B	40	A	Rărituri
4	35	A	25.3	2 1B	80	A	Tăieri de igienă
4	35	B	1.9	2 1C	5	A	Curățiri
4	35	C	2	2 1B	20	A	Rărituri
4	36	A	15.8	2 1B	75	A	Tăieri de igienă
4	36	B	5.6	2 1B	70	A	Tăieri de igienă
4	36	C	0.7	2 1C	5	A	Tăieri de igienă
4	37	A	31.1	2 1B	25	A	Rărituri
4	37	B	1.1	2 1B	45	A	Tăieri de igienă
4	37	C	0.3	2 1B	45	A	Tăieri de igienă
4	37	D	1.3	2 1B	60	A	Tăieri de igienă
4	37	N	0.2	0	0		<i>Alte terenuri</i>
4	38	A	15.2	2 1B	30	A	Rărituri
4	38	B	6	2 1B	55	A	Tăieri de igienă
4	39	A	27.6	2 1B	45	A	Rărituri
4	39	B	3.9	2 1B	60	A	Tăieri de igienă
4	39	C	2.9	2 1B	50	A	Tăieri de igienă
4	40	A	1	2 1B	45	A	Rărituri
4	40	B	28.9	2 1B	80	A	Tăieri de igienă
4	41	A	1.4	2 1B	45	A	Rărituri
4	41	B	22.7	2 1B	50	A	Rărituri
4	42	A	22.3	2 1B	50	A	Rărituri
4	42	B	5.2	2 1B	45	A	Rărituri
4	42	N	0.2	0	0		<i>Alte terenuri</i>
4	43		22.8	2 1B	80	A	Tăieri de igienă
4	45	C	6.2	2 1B	80	A	Tăieri de igienă
4	52		5.7	2 1B	50	A	Rărituri
4	58	A	1	0	0		<i>Alte terenuri</i>
4	58	C	0.3	0	0		<i>Alte terenuri</i>
4	59	A	23.7	2 1B	45	A	Rărituri
4	59	B	0.5	2 1B	70	A	Tăieri de igienă
4	60	A	0.9	2 1B	90	A	Tăieri de igienă
4	60	B	21.8	2 1B	45	A	Rărituri
4	61		22.6	2 1B	50	A	Rărituri
4	62	A	14.5	2 1B	50	A	Rărituri
4	62	B	0.8	2 1B	15	A	Curățiri
4	62	C	0.8	2 1B	5	A	Degajări
4	62	C	0.1	0	0		<i>Alte terenuri</i>
4	63	A	21.5	2 1B	50	A	Rărituri
4	63	B	0.6	2 1B	45	A	Rărituri

UP	u.a.		Suprafața ha	Categoria funcțională	Vârsta	S.U.P.	Lucrări propuse
4	63	C	5.9	2 1B	30	A	Rărituri
4	64		18	2 1B	55	A	Rărituri
4	65	A	4.3	2 1B	1	A	Îngrijirea culturilor completări
4	65	B	7.9	2 1B	125	A	Tăieri succesive definitive
4	65	C	4.4	2 1B	30	A	Rărituri
4	65	D	2.7	2 1B	70	A	Tăieri de igienă
4	65	E	0.4	2 1B	70	A	Tăieri de igienă
4	65	F	3.2	2 1B	55	A	Tăieri rase
4	65	G	4.5	2 1B	1	A	Îngrijirea culturilor completări
4	65	H	3.5	2 1B	55	A	Tăieri rase
4	65	I	4.4	2 1B	1	A	Îngrijirea culturilor completări
4	66	A	16.3	2 1B	70	A	Tăieri de igienă
4	66	B	0.8	2 1B	55	A	Rărituri
4	66	C	0.4	2 1B	50	A	Rărituri
4	66	D	0.4	2 1B	50	A	Tăieri de igienă
4	66	E	6.6	2 1B	140	A	Tăieri succesive definitive
4	66	F	4.4	2 1B	65	A	Tăieri de igienă
4	66	G	0.3	2 1B	15	A	Tăieri de igienă
4	66	V	0.3	0	0		<i>Alte terenuri</i>
4	67	A	4.8	2 1B	30	A	Rărituri
4	67	B	4	2 1B	65	A	Tăieri de igienă
4	67	C	1.2	2 1B	15	A	Curățiri
4	67	D	2.4	2 1B	70	A	Tăieri de igienă
4	69	C	0.2	0	0		<i>Alte terenuri</i>
4	71	A	1.2	2 1B	70	A	Tăieri de igienă
4	71	B	2.7	2 1B	55	A	Rărituri
4	71	C	20.5	2 1B	75	A	Tăieri de igienă
4	71	D	1.4	2 1B	15	A	Curățiri
4	71	E	1.1	2 1B	70	A	Tăieri de igienă
4	71	F	0.3	2 1B	25	A	Rărituri
4	71	A	1.2	0	0		<i>Alte terenuri</i>
4	71	C1	0.1	0	0		<i>Alte terenuri</i>
4	71	C2	0.3	0	0		<i>Alte terenuri</i>
4	72	A	0.2	2 1B	15	A	Curățiri
4	72	C	1.8	2 1B	30	A	Rărituri
4	77	A	0.7	2 1B	55	A	Rărituri
4	78	A	2.7	2 1B	55	A	Tăieri de igienă
4	78	B	0.7	2 1B	45	A	Tăieri de igienă
4	82	A	0.5	2 1B	45	A	Rărituri
4	82	B	2	2 1B	45	A	Tăieri de igienă
4	82	C	0.4	2 1B	55	A	Tăieri de igienă
4	82	D	16.57	2 1B	55	A	Rărituri
4	83		10.83	2 1B	90	A	Tăieri de igienă
4	84	A	27.45	2 1B	25	A	Rărituri
4	84	A	1.8	0	0		<i>Alte terenuri</i>
4	84	C	0.3	0	0		<i>Alte terenuri</i>
4	85		45.21	2 1B	25	A	Rărituri
4	86		19.04	2 1B	25	A	Rărituri
4	87	A	10.51	2 1B	25	A	Rărituri
4	87	D	0.2	2 1B	55	A	Tăieri de igienă
4	97	C	0.2	0	0		<i>Alte terenuri</i>
4	104	A	0.9	0	0		<i>Alte terenuri</i>
4	104	C	0.2	0	0		<i>Alte terenuri</i>

UP	u.a.		Suprafața ha	Categoria funcțională	Vârsta	S.U.P.	Lucrări propuse
4	149	D	1.6	0	0		<i>Alte terenuri</i>
4	150	D	4.8	0	0		<i>Alte terenuri</i>
4	151	D	1.7	0	0		<i>Alte terenuri</i>
4	152	D	1.2	0	0		<i>Alte terenuri</i>
	Total		792.09				

Lucrările care se execută în suprafața de suprapunere cu situl ROSCI 0152 sunt :

Nr.	Lucrarea	Suprafața de parcurs în deceniul de aplicare a amenajamentului ha	%	
			Raportat la suprafața de suprapunere cu situl ROSCI0152	Raportat la întreaga suprafață ROSCI0152
Lucrări de împăduriri, completarea regenerărilor naturale și a culturilor și lucrări de îngrijire a tinereturilor				
1	Îngrijirea culturilor completări	13,2	1,67	0,07
2	Degajări	0,8	0,10	-
	Total	14,0	1,77	0,07
Lucrări de îngrijire și conducere a arboretelor				
3	Curățiri	5,5	0,69	0,03
4	Rărituri	540,08	68,19	2,85
5	Tăieri de igienă	194,71	24,58	1,02
	Total	740,29	93,46	3,90
Lucrări de regenerare a pădurilor				
	Tratamentul tăierilor succesive			
6	Tăieri succesive definitive	14,5	1,83	0,08
	Total tăieri succesive	14,5	1,83	0,08
	Tratamentul tăierilor rase			
7	Tăieri rase în parchete mici	6,7	0,84	0,03
	Total tăieri rase	6,7	0,84	0,03
	Total Tăieri de regenerare, din care :	21,2	2,67	0,11
	Cu recoltarea totală a masei lemnoase	21,2	2,67	0,11
	Total lucrări în ROSCI 0152	775,49	97,90	4,08
	Alte terenuri	16,6	2,10	0,09
	Total lucrări în ROSCI 0156	792,09	100,00	4,17

Referitor la lucrările ce se vor executa în zona de suprapunere cu ROSCI 0152 se fac următoarele precizări :

- Cea mai mare parte a suprafeței (aproape 94%) se va parcurge doar cu lucrări de îngrijire. Cea mai mare parte din această suprafață se va parcurge cu rărituri(68%) iar restul cu tăieri de igienă(aprox. 25%). Rărituri se vor executa pe cca. 2/3 din întreaga suprafață de suprapunere cu aria protejată de interes comunitar. Pe o suprafață relativ însemnată (peste 24% din suprafața de suprapunere pe sit) se vor executa tăieri de igienă, respectiv intervenții care au o intensitate de intervenție de sub 1m³/an/ha. Aceste tăieri de igienă se execută numai atunci când este cazul și dacă este cazul.

- Rărituri se vor executa pe cca. 2/3 din suprafața de suprapunere pe sit. Această lucrare, precum și curățirile, reprezintă modalitatea de a îndruma aceste arborete către caracteristicile de bază ale habitatelor. Lucrarea, prin faptul că se execută foarte diversificat în spațiu și timp nu poate să aibă decât un impact foarte slab și de scurtă durată. Acest aspect va fi însă compensat de faptul că se vor obține arborete viguroase care să corespundă habitatelor naturale protejate, arborete cu o capacitate productivă ridicată și cu aspectele de biodiversitate conservate. Deci , aplicarea lucrărilor de îngrijire contribuie la conservarea habitatelor. În ceea ce privesc speciile de amfibieni, acestea nu pot fi afectate deoarece, după cum s-a mai arătat, lucrările sunt dispersate atât în timp cât și în spațiu și cu un minim de grijă la aplicarea lucrărilor se poate evita orice fel de impact care, de altfel, nu poate fi decât minor și de scurtă durată. Ca o confirmare a acestei situații, se poate aprecia că populațiile de amfibieni n-au fost afectate nici în trecut deși astfel de lucrări s-au executat dintodeauna. În ceea ce privesc speciile de amfibieni, prin tehnica de aplicare a lucrărilor se va avea grijă ca apele din zonă să fie deranjate cât mai puțin. Amenajamentul face recomandări privind modul de aplicare al acestor lucrări de așa natură încât impactul să fie minimal.

- O pondere relativ mică dar importantă o au lucrările de regenerare a arboretelor, respectiv aplicarea tratamentelor de regenerare. În tabelul de mai sus sunt prezentate aceste lucrări în ordinea descrescătoare a caracterului intensiv al tratamentelor respective.

- Tratamentul tăierilor succesive este un tratament cu regenerare sub masiv. Aceasta înseamnă că recoltarea integrală a materialului lemnos se face numai atunci când regenerarea naturală este asigurată (practic, nu se fac ultimele tăieri dacă regenerarea naturală nu s-a realizat pe cel puțin 70% din suprafață. Practic, suprafața de parcurs cu tăieri succesive este nesemnificativă (14,5 ha - 1,83% din suprafața de suprapunere cu ROSCI 0152). Suprafața care se va lichida în deceniu prin aplicarea tăierilor succesive definitive este aceeași. Faptul că aceste tratamente urmăresc realizarea unei regenerări naturale corespunzătoare atât cantitativ dar mai ales calitativ reprezintă o garanție a protejării habitatelor respective iar impactul acestor lucrări este relativ scăzut și de foarte scurtă durată chiar și dacă tăierile se fac pe suprafețe mai mari , astfel încât se poate considera că performanțele de mediu nu sunt modificate în sens negativ.

- Tăieri rase se vor face doar pe 6,7 ha (respectiv cca. 0,67 ha/an). Aceste tăieri se vor face în arboretele care din cauza stării lor necesită refacerea. Aceste tăieri sunt urmate imediat de împăduriri care se fac cu specii caracteristice stațiunii. Suprafața de parcurs cu tăieri rase

reprezintă 0,84% din suprafața de suprapunere pe sit, deci practic nesemnificativă. Având în vedere că aceste tăieri se execută pentru regenerare arboretelor, efectul lor benefic asupra habitatului și mediului în ansamblu este cu mult mai mare decât eventualul „stres” de mediu creat, acesta manifestându-se pe suprafețe foarte mici și pe perioade scurte de timp.

- Amenajamentul prevede și lucrări de împădurire și de îngrijire a culturilor, lucrări cu caracter benefic în conservarea habitatelor dar și în ceea ce privesc menținerea performanțelor de mediu.

- Împăduririle ce se vor executa se vor face cu specii de corespunzătoare tipurilor natural fundamentale de pădure, ceea ce înseamnă de fapt conservarea habitatelor. În unele cazuri (mai ales la împăduririle ce urmează tăierilor rase) acest lucru înseamnă de fapt „renaturare”.

- Impactul lucrărilor propuse de amenajament asupra speciilor de mamifere atenționate este foarte mic, practic nesemnificativ și poate fi demonstrat prin faptul că de-a lungul timpului, aceste lucrări au fost executate permanent iar efectivul și calitatea speciilor respective nu a fost afectat.

Pentru ROSPA 0072 „Lunca Siretului Mijlociu”:

Suprafața de pădure care e în constituirea sit-ului și care face obiectul amenajamentului este de 129,8 ha toate pe UP V Vulpășești. Această suprafață reprezintă cca. 2,9 % din suprafața ocolului și cca. 1,24 % din suprafața întregului sit.

Se vor executa următoarele lucrări :

UP	u.a.		Suprafața	Categoria funcțională	Vârsta	S.U.P.	Lucrarea propusă
5	1	N	2		0		<i>Alte terenuri</i>
5	2	A	0.3	1D	12	A	Tăieri de igienă
5	2	B	5.5	1D	4	A	Tăieri de igienă
5	2	C	0.9	1D	0		Împăduriri
5	2	D	3.5	1D	12	A	Tăieri de igienă
5	2	E	1.1	1D	5	A	Curățiri
5	2	F	6.7	1D	2	A	Completări
5	2	G	6	1D	1	A	Completări
5	2	H	5.5	1D	0		Împăduriri
5	2	N	0.6		0		<i>Alte terenuri</i>
5	3	A	4.1	1D	12	A	Tăieri de igienă
5	3	B	0.9	1D	18	A	Tăieri rase
5	3	C	2.8	1D	5	A	Curățiri
5	3	D	0.7	1D	5	A	Curățiri
5	3	E	3	1D	5	A	Curățiri
5	3	F	5.7	1D	4	A	Îngrijirea culturilor, completări
5	150	A	8.1	1D	22	A	Tăieri de igienă
5	150	B	4.1	1D	2	A	Îngrijirea semințșului, completări
5	150	C	4.6	1D	30	A	Crâng tăiere de jos
5	150	D	1.2	1D	10	A	Rărituri
5	150	E	10.3	1D	12	A	Tăieri de igienă
5	150	F	3.2	1D	5	A	Curățiri

UP	u.a.		Suprafața	Categoria funcțională	Vârsta	S.U.P.	Lucrarea propusă
5	151	A	4.9	1D	25	A	Tăieri de igienă
5	151	B	1.2	1D	0		Împăduriri
5	151	N	2.2		0		Alte terenuri
5	152	A	1.8	1D	12	A	Tăieri de igienă
5	152	B	6.7	1D	16	A	Tăieri rase în benzi
5	152	C	8.6	1D	0		Împăduriri
5	152	D	2.8	1D	15	A	Tăieri de igienă
5	152	E	0.7	1D	15	A	Tăieri de igienă
5	152	F	0.6	1D	8	A	Tăieri de igienă
5	152	N1	0.3		0		Alte terenuri
5	152	N2	3.5		0		Alte terenuri
5	153	A	6.8	1D	25	A	Crâng tăiere de jos
5	153	H	2.3	1D	5	A	Tăieri de igienă
5	153	I	4.3	1D	5	A	Tăieri de igienă
5	154		2.3	1D	5	A	Tăieri de igienă
	Total		129.8				

Lucrările care se execută în suprafața de suprapunere cu situl ROSPA 0072 sunt :

Nr.	Lucrarea	Suprafața de par-curs în deceniul de aplicare a amenajamentului ha	%	
			Raportat la suprafața de suprapunere cu situl ROSPA 0072	Raportat la întreaga suprafață ROSPA 0072
Lucrări de împăduriri, completarea regenerărilor naturale și a culturilor și lucrări de îngrijire a tinereturilor				
1	Împăduriri în terenuri de reîmpădurit	16,2	12,48	0,16
2	Împăduriri în completarea regenerării naturale	4,1	3,16	0,04
3	Îngrijirea culturilor completări	5,7	4,39	0,05
4	Completări	12,7	9,79	0,12
	Total	38,7	29,82	0,37
Lucrări de îngrijire și conducere a arboretelor				
5	Curățiri	10,8	8,32	0,11
6	Rărituri	1,2	0,93	0,01
7	Tăieri de igienă	51,5	39,67	0,49
	Total	63,5	48,92	0,61
Lucrări de regenerare a pădurilor				
	Tratamentul tăierilor în crâng			
8	Crâng tăiere de jos	11,4	8,78	0,11
	Total tăieri crâng	11,4	8,78	0,11
	Tratamentul tăierilor rase			
9	Tăieri rase în parchete mici	0,9	0,69	0,01
10	Tăieri rase în benzi alterne	6,7	5,16	0,06
	Total tăieri rase	7,6	5,85	0,07
	Total tăieri de regenerare, din care :	19,0	14,64	0,18

Nr.	Lucrarea	Suprafața de parcurs în deceniul de aplicare a amenajamentului	%	
			Raportat la suprafața de suprapunere cu situl ROSPA 0072	Raportat la întreaga suprafață ROSPA 0072
	Cu recoltarea totală a masei lemnoase	19,0	14,64	0,18
	Total lucrări în ROSPA 0072	121,2	93,37	1,16
	Alte terenuri	8,6	6,62	0,08
	Total lucrări în ROSPA 0138	129,8	100,00	1,24

Referitor la lucrările ce se vor executa în zona de suprapunere cu ROSPA 0072 se fac următoarele precizări :

- Aproape jumătate din suprafață (aproape 49%) se va parcurge cu lucrări de îngrijire și conducere a arboretelor. Pe o mare parte din suprafață (cca. 40%) se vor executa tăieri de igienă, respectiv intervenții care au o intensitate de intervenție de sub $1\text{m}^3/\text{an}/\text{ha}$. Aceste tăieri de igienă se execută numai atunci când este cazul și dacă este cazul. Lucrări de îngrijire și conducere selective, respectiv rărituri și curățiri se vor face de asemenea pe o suprafață relativ mică în raport cu suprafața păduroasă din sit (pe cca. 9%). Toate aceste lucrări constau din tăieri selective care nu scad consistența sub 0,8. Impactul lucrărilor de îngrijire asupra speciilor de păsări cuibăritoare este minor și de foarte scurtă durată.

- O pondere relativ mică o au lucrările de regenerare a arboretelor, respectiv aplicarea tratamentelor de regenerare. În tabelul de mai sus sunt prezentate aceste lucrări în ordinea descrescătoare a caracterului intensiv al tratamentelor respective.

- Tratamentul tăierilor în crâng de jos este un tratament cu regenerare din lăstari la arboretele de salcie. Faptul că acest tratament urmărește realizarea unei regenerări naturale corespunzătoare, reprezintă o garanție a protejării habitatelor respective și implicit a speciilor de păsări cuibăritoare din zonă iar impactul acestor lucrări este relativ scăzut și de foarte scurtă durată chiar și dacă tăierile se fac pe suprafețe mai mari , astfel încât se poate considera că performanțele de mediu nu sunt modificate în sens negativ. Având în vedere că tăierile se execută pe parcursul a cei 10 ani de aplicare a amenajamentului și că acestea se planifică de așa natură încât să fie cât mai dispersate în spațiu și timp (pentru diminuarea stresului de mediu) se poate aprecia că suprafața care va fi lichidată anual prin tăieri progresive este cu puțin mai mare de 14% din suprafața păduroasă a sitului și sub 0,2% din suprafața totală a sitului. Această situație confirmă faptul că impactul aplicării acestor lucrări este foarte mic și pe termen scurt. Cea mai mare parte din arborete vor fi parcurse doar o singură dată pe durata de aplicare a amenajamentului (un an cu lucrări și nouă ani de liniște).

- Tăieri rase se vor face doar pe 7,6 ha (respectiv sub 0,6% pe an din suprafața de suprapunere cu situl). Aceste tăieri se vor face doar în molidișuri pure și în arboretele slab productive sau degradate care trebuie refăcute. Aceste tăieri sunt urmate imediat de împăduriri care se fac cu specii caracteristice stațiunii. Suprafața de parcurs cu tăieri rase reprezintă 0,07% din suprafața de suprapunere pe sit, deci practic nesemnificativă. Având în vedere că aceste tăieri se execută pentru regenerare arboretelor, efectul lor benefic asupra habitatului și mediului în ansamblu este cu mult mai mare decât eventualul „stres” de mediu creat, acesta manifestându-se pe suprafețe foarte mici și pe perioade scurte de timp.

- Amenajamentul prevede și lucrări de împădurire și de îngrijire a culturilor, lucrări cu caracter benefic în conservarea habitatelor dar și în ceea ce privesc menținerea performanțelor de mediu.

- Împăduririle ce se vor executa se vor face cu specii de corespunzătoare tipurilor natural fundamentale de pădure, ceea ce înseamnă de fapt conservarea habitatelor. În unele cazuri (mai ales la împăduririle ce urmează tăierilor rase) acest lucru înseamnă de fapt „renaturare”.

Având în vedere toate prevederile de amenajament se poate aprecia că impactul asupra habitatelor și a speciilor de animale atenționate este mic, puțin semnificativ și de scurtă durată.. Acest lucru se datorează în primul rând faptului că suprafața pe care se execută lucrări mai intensive este mică în raport cu suprafața siturilor. Apoi, tăierile se dispun în spațiu și timp de așa natură încât efectul dereglator să fie minim. Pentru multe din speciile atenționate, pădurea nu reprezintă decât o zonă de popas, de hrănire sau de tranzit. Din acest motiv, nu se poate vorbi de un impact negativ asupra speciilor atenționate.

Se poate aprecia că prevederile amenajamentului pentru pădurile din ariile de interes comunitar, prin complexul de măsuri și lucrări adoptate, contribuie în primul rând la conservarea zonei și respectiv a biodiversității. Se pot face următoarea apreciere :

Prevederile amenajamentului au un impact direct asupra speciilor cu totul și cu totul nesemnificativ, iar impactul asupra habitatului este minor și de foarte scurtă durată.

Având în vedere că aplicarea amenajamentului (PP) :

-nu duce la reducerea exemplarelor din speciile de interes

-nu duce la o reducere sau o fragmentare a habitatelor . Modul de gospodărire asigură menținerea și conservarea habitatelor, aceasta reprezentând un obiectiv principal al amenajamentului.

Se poate afirma că nu se poate identifica un impact negativ, nici direct , nici indirect, atât pe termen scurt cât și pe termen lung. Din contra, ***impactul nu poate fi decât pozitiv*** prin conservarea habitatelor respective și menținerea condițiilor favorabile pentru populațiile animale și plante avute în vedere. Un lucru foarte important îl constituie faptul că prin conservarea habitatelor de pădure avută în vedere de amenajament se realizează și o protecție și respectiv o conservare a habitatelor vecine.

Nu sunt informații privitoare la eventualitatea unui impact cumulativ, acesta fiind improbabil.

Pe lângă acestea, în ariile protejate și în vecinătatea ariilor protejate de aici nu s-au propus :

- realizarea de construcții
- stocarea de materiale poluante
- stocarea de deșeuri
- activități sau lucrări care să afecteze direct habitatele și speciile
- alte activități care să creeze poluare de orice natură.

7. Surse de poluanți

1. *Protecția calității apelor* – nu există evacuări de ape tehnologice, uzate direct. Nu există riscul afectării calității solului și a pânzei de apă freatică. Din contra, îngrijirea și menținerea pădurii contribuie atât la reținerea apei, la menținerea pânzei freatice la o anumită adâncime și la menținerea scurgerilor solide la un nivel redus.

2. *Protecția aerului.* – singurele surse de emisii în atmosferă le pot constitui cele produse de motoarele cu ardere internă ale utilajelor cu care se execută lucrările de recoltare și colectare a materialului lemnos. Aceste emisii pot fi considerate ca ne semnificative deoarece utilajele acționează pe perioade scurte la intervale de timp relativ mari. În concluzie, se poate afirma că valoarea concentrațiilor de poluanți atmosferici din activitățile specifice de gospodărire a pădurilor se încadrează în limitele admise.

3. *Protecția împotriva zgomotului și vibrațiilor* – activitatea specifică nu prezintă un impact în afara zonei de lucru. De altfel, locuințele din zonă sunt la distanțe apreciabile.

4. *Protecția împotriva radiațiilor* – nu este cazul

5. *Protecția solului și a subsolului* – activitatea specifică nu produce factori poluatori pentru solul și subsolul zonei de activitate. Toate prevederile amenajamentului au fost adoptate cu luarea în considerare a protecției solurilor.

6. *Protecția ecosistemelor terestre și acvatice* – una din principalele sarcini ale amenajamentului (PP) este cea de a proteja ecosistemele existente . Toate măsurile de gospodărire au la bază principiul continuității atât al pădurii cât și al resursei, principii care se pot realiza numai prin protecția sistemelor. Mai mult decât atât, amenajamentul prevede măsuri pentru refacerea acelor ecosisteme forestiere care necesită acest lucru.

7. *Gospodărirea deșeurilor generate* – Deoarece prelucrarea materialului lemnos recoltat se face în centre specializate, în zona de aplicare a proiectului nu se pot crea probleme legate de gestionarea deșeurilor.

8. *Gospodărirea substanțelor și preparatelor chimice rezultate* – nu este cazul

8. Prevederi pentru monitorizarea mediului

Pentru activitățile specifice nu sunt necesare anumite dotări sau măsuri pentru limitarea emisiunilor de poluanți de mediu sau manifestarea unor factori perturbatorii de mediu.

9. Lucrări necesare organizării de șantier

Nu sunt necesare.

Toate lucrările care se execută nu pot avea o influență negativă asupra populațiilor animale din zonă. O dovadă în plus în acest sens îl reprezintă faptul că aceste lucrări s-au executat din todeauna și nu au fost semnalate influențe negative.

Menținerea unei stări corespunzătoare a arboretelor de aici contribuie la conservarea mediului general, la conservarea biodiversității.

Prin măsurile propuse de Amenajamentul Ocolului silvic Horia, se realizează gospodărirea durabilă a pădurilor, în concordanță cu principiile științifice moderne, cu regimul silvic și legislația actuală în vigoare, asigurând conservarea și ameliorarea ecosistemelor forestiere.

În concluzie, amenajamentul silvic nu are un impact negativ asupra ecosistemelor forestiere, respectiv asupra speciilor și habitatelor din ariile naturale protejate. Având în vedere toate cele prezentate, este evident că amenajamentul în sine, prin lucrările pe care le propune, este un creator de mediu și nu un consumator de mediu.

10. ANEXE